

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA CARE ÎNTOCMESTE DOSARUL
8955 D. B.S.S. Regiunea Iași.

14755

DOSAR INDIVIDUAL
AL

Adace Alexandru.

Eu, despre tata (calitatea de martor)
Doina Vodă-Adace

Fundația ACADEMIA CIVICA 2016

DOINA VODĂ-ADACE

**EU, DESPRE TATA
(calitatea de martor)**

Fotografiile de familie, inclusiv cele reproduse pe copertă, fac parte din colecția Doina Vodă–Aduce

Tehnoredactare ebook, format PDF: Ana Damian

Text, imagini: *Fundația Academia Civică* © 2016

Toate drepturile rezervate *Fundației Academia Civică*

© 2016 Fundația Academia Civică pentru versiunea .pdf Acrobat Reader

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al *Fundației Academia Civică* sunt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

Fundația Academia Civică: www.memorialsighet.ro

Prefață

De când mă știu, am avut în minte o întrebare fără răspuns sau cu răspuns care nu-mi era de-ajuns. Întrebarea era mare, simplă, compusă din câteva întrebări mici: cine-i tata?; unde-i tata?; când vine tata?; de ce tace tata?; cum a fost la război?; de ce a fost la muncă forțată? etc., etc...

Cât timp n-a fost tata acasă, mama îmi spunea că îl așteptăm să vină, că nu știm când vine, dar trebuie să ne rugăm la Dumnezeu să nu pățescă nimic și să ajungă sănătos acasă...

Când s-a întors tata de la Canal împlinisem zece ani, la școală eram considerată isteată și știam multe, însă de la tata n-am reușit să aflu mai nimic, era zgârcit la vorbă...

Am început să înțeleg mai multe când nu am primit aprobarea, după alegerea mea ca șefă de detașament, cu toate că fusesem votată cu unanimitate...

Pe la școli și mai ales pe unde am lucrat, știam că am dosar prost..., cu toate că până la pensie au fost și perioade mai bune... Au curs vremurile peste mine, cu bune, cu rele..., gândind mereu la ceea ce aveam nevoie, după zicala unui moș Vasile din Munții Neamțului: "ningă, plouă, bată vântul, numai vreme rea să nu fie".

Ajunsă la pensie, motive ascunse prin cotloanele conștiinței mele m-au făcut să devin curioasă de cele întâmplare tatălui meu și cu greu, după încă mulți ani, am prins curaj să merg cu soțul meu la Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Direcția Arhiva Centrală București, să obținem aprobare pentru a vedea dosarele familiei noastre. Am primit, destul de repede, aprobarea pentru consultarea dosarelor tatei. Pentru mama și pentru noi urma să fim anunțați când vor fi găsite, dacă există...

Am parcurs patru dosare ale tatei, cele de la Arhiva Centrală, cu documente cum nu mai văzusem. Primele pagini cuprindeau Fișa personală, cu fotografiile din față și lateral. Era slab, întunecat și cu privire pierdută... Nu împlinise încă 45 de ani... În josul ultimilor pagini erau impresiunile digitale ale mâinii stângi și mâinii drepte... Am trăit un lung coșmar. Printre lacrimi,

oftând, citeam și notam numărul paginii pe care o doream în copie. Au fost aproape 200 file – document.

Starea mea de sănătate s-a depreciat și nu am prins curaj să revăd documentele... Am rețrăit, ca într-un vis prelungit, derularea evenimentelor de viață grea, de la venirea tatei din război, arestarea, eliberarea și apoi sfârșitul... Și așa am scris prima parte a "Calității de martor". Partea cu documentele am realizat-o la insistența și cu ajutorul soțului meu, cu puține comentarii, din cauză că am suportat cu mare dificultate textele actelor oficiale și ale Notelor informative.

Acestea sunt și motivele care au condus la un text cu lipsă de unitate și coerență, poate și cu prea multe reproduceri de Note...

...Puțin a rămas, mult a fost...

Timpul se poate măsura și așa...

Pe când îmi doream să fiu mare, în față mea era o mare și un râu tumultos... Oricât de mult m-am luptat cu valurile nu am privit înapoi și nu mi-am dorit o întoarcere.

Azi e luni, o primăvară târzie, vreme mohorâtă, totuși natura lucrează în favoarea ei, verdele a învins... Ceasul ticăie-n perete și eu vreau să mă socotesc cu timpul. Cam dificilă treabă, de vreme ce lucrurile despre care voi scrie se ascund speriate prin unghere.

Pentru mine timpul nu se măsoară cu unitatea lui de măsură, el se comprimă și se dilată după starea mea sufletească și împrejurări...

În clipe de intensă bucurie el aleargă și dispare cu rapiditate, iar tristețile sunt așteptări grele și neliniștea durează mult, pare unmaraton obositor.

O mare bucurie am avut când a fost Monseniorul Ghica beatificat. Am spus în gând o rugăciune de mulțumire Domnului, că în nebunia vremilor care le trăim, s-a putut realiza o astfel de recunoaștere târzie.... Un prinț născut într-un palat, care a sfârșit absolut nevinovat într-o închisoare comunistă. A trăit o viață pusă în slujba semenilor, un om de o imensă credință și cultură.

Clipele de așteptare, grele și pline de spaimă, au însoțit multă vreme copilăria mea, ca atunci când tata era în închisoare, acei ani de la "Canal". În acel răstimp eu cu mama, rămase fără nici un sprijin, am primit o singură carte poștală de la Peridava, scrisă cu un creion chimic, în care ne cerea o pereche de bocanci și ceva haine groase, dacă vom putea. Întreba de mine și implora să fiu ocrotită. Cunoscuții ne evitau speriați când ne întâlneam pe stradă. Nimeni nu voia să o angajeze pe mama, nici ca femeie de serviciu, era o perioadă de sărăcie, umilințe și disperări, iar când tata a revenit acasă, după trei ani, era alt om, tăcut și de nerecunoscut, atât de zdruncinat de un regim nemilos.

Aud o melodie: "Și pe drum și pe cărare a fi Om e lucru mare".

Curios... Mi-e dor de tata, dau timpul înapoi și mă rog: "clipă stai"... Acum el e un spirit liber, așa sper.

Dorul e o formă superioară de iubire, fără emfază, pur și simplu e o trăire intensă.

Timpul pentru mine a ajuns la hotarul cel mare, între bine și rău, s-au înmulțit peste poate vestitorii mincinoși, sunt mari tulburări și năpraznice evenimente... Sufletul meu nu poartă pacea, simt mereu panica dinaintea cataclismelor și nu e spaima mea, ea vine dinspre lume. În primăvara anului 2015 un cutremur de 7,8 pe scara Richter și cu replici puternice au distrus Nepalul, au murit peste 8000 de oameni și au fost zeci de mii de răniți. Mulțimea celor rămași sub cerul liber, era foarte mare... Și noi ce puteam face? Zicem: "Ferească-ne Dumnezeu Atotputernicul de tot ce nu mai e de îndurat!". Deodată mă simt prizonieră la grămadă cu ceilalți... și plâng... Atât.

Petre Țuțea spunea că trebuie să ne golim de orgolii și de noi înșine, pentru a avea loc să intre Dumnezeu. Noi nevolnicii vrem să ne transformăm în fluturii paraziți ce se hrănesc doar cu lumina, cel puțin așa ne place să credem că putem deveni un fel de *Lobosrapsis griseifusa*, specie de fluturi din Africa, America și Asia.

Orgolii, mult prea multe orgolii parazitare. Cine sunt și cu ce drept mă simt nefericită alături de alți nefericiți? Nu îmi dau nici oșansă la clipa de fericire? Mult înaintea bolii, mintea îmi era gata de boală... Nu pe mine m-a împletit bunica când a murit, ci pe mama. Eu, într-un

protest (împotriva cui?), mi-am tăiat cozile, groase și lungi, lăudate de toți musafirii, singură, cu foarfeca, șocând pe toată lumea din jur...

Despre generația mea, puțin am de povestit, căci simt intens că nu prezintă interes, suntem puși la zidul ce desparte cele două lumi, cea de aici și cea de dincolo. Observ că aproape toți cei de vârsta mea afișează un optimism în exces și un refuz obsesiv de a discuta despre moarte. Unii își doresc să călătorească cât mai mult și cât mai departe. Alții trăiesc cu convingerea că au fost foarte importanți și sunt încă în sistem, în familie și societate. Trăim fiecare doar păreri? Sunt și excepții? Dar cum să ne ținem departe de marele rău?

Sfântul Ioan Rus intrând în biserică să se roage a auzit niște frați călugări certându-se, a ieșit repede, s-a îndreptat spre chilia sa, dar nu a intrat imediat, ci a înconjurat-o de trei ori închinându-se spre a nu duce cu el gâlceava și starea de rău în casa sa.

Un preot spunea că pacea sufletească este pâinea îngerilor, iar mânia este vinul dracilor.

Trebuie să recunosc că am traversat și eu zone de dorința arzătoare de a călătorii spre locuri ce îți schimbă viața un timp...

În aprilie 2013 am fost invitați de familia băiatului nostru într-o călătorie de o săptămână, până în îndepărtatul ținut al Cappadociei, drum ce îl socot inițiativ, legat de începuturile creștinismului într-o zonă muntoasă cu un relief curios, o zonă vulcanică care a permis păstrarea atât de bine a peste o mie de locașuri de rugăciune, săpate în stâncă. Subteranele au câte șapte nivele, pline de utilități, apte să găzduiască mii de suflete, cu cai și alte animale, atunci când erau atacuri ale hoardelor de hitiți sau de turci.

Impresionanta lucrare de "titani", uriaș efort pentru credincioșii creștini de a supraviețui timp îndelungat, invaziilor ucigătoare... Se baricadau în subteran cu niște uriașe pietre de moară, rezistând. Tot ce era necesar acestei ample retrageri era organizat cu pricepere din timp.

Am dormit o noapte într-un hotel făcut în una din bisericile vechi, construită în stâncă, deasupra capului era o cruce, nișele păstrau însemnele creștine, crin cu trei petale, trăiam cu toții o stare de emoție nestăpânită. Doream să mă trag din acei vechi creștini ce-și îngropau comoara cea mai de preț în aceste stânci, cu o nezdruclănată credință. Dimineața, deasupra mirificei zone se ridicau baloane cu turiștii dornici să fotografieze de sus aceste minunății. Și

acum mă întreb dacă a fost veridică această călătorie... Mulțumesc Domnului Dumnezeu. Și lui Bogdan!

Inexplicabilele mele căderi bolnăvicioase spre tristeți iremediabile, m-au făcut să mă gândesc că de mult îmi car sacul cu pietre în spate..., boli multe, pe care le-am ignorat cu bună știință... Apoi, întâmplător, ascult la postul TV Trinitas, că dr. Ilie Bădescu pomenește de oboseala sufletească a lumii contemporane. Omul modern pierde unitatea, unificarea cu aproapele său și cu Dumnezeu. Acum lumea se adună, dar nu-și pune dorința să se cunoască, să empatizeze, să comunice, să se iubească... Suntem o turmă în derivă...

Tertulian spune că "trupul este balamaua porții, ce face posibilă deschiderea drumului spre mântuire". Dumnezeu ne-a însuflețit trupul, iar noi ce facem cu el? Rămânem martori pasivi, intrăm în somnul existenței cotidiene, fără nici o tresărire...

Trebuie să recunoaștem binele și adevărul, precum se spune în Filocalie că lăptuca sălbatică este o plantă amară, pe când cea cultivată este dulce...

Sunt vinovată față de familia mea, față de mine, față de prieteni, că mă simt mai mult lăptucă sălbatică, amară...și amărită că-i bătrână și nu mai este căutată de înțelepți... Cu toate că, parcă nu demult când, după ce un coleg geolog a murit căzând într-o zonă stâncoasă, s-a hotărât să facem pregătire în tabere de alpinism, citeam și Breviarul practic Hatha – Yoga, de Ion Vulcănescu, care enumera ce este necesar în acest tip de activitate a omului:

- să lupte contra temerii, să obțină încredere în forțele proprii, să aibă convingerea că poartă în el posibilitatea rezolvării tuturor situațiilor prin care trece;
- să aibă calm desăvârșit, seninătate în fața evenimentelor vieții;
- victoria să nu-l îmbete, iar înfrângerea să nu-l prăbușească;
- curgerea timpului să nu-l tulbure pe om, să aibă tăria de a aștepta.

Atunci eram foarte încântată de pregătirea mea în alpinism cu tehnica învățată și suportul moral câștigat...

Acum trecută prin multe situații limită sunt sigură că am fost mereu salvată de ajutorul divin avut și cred că esențialul trebuie subliniat mereu: Nimic fără Dumnezeu!

Sunt într-o fază terminală a unui cancer pulmonar cu multiple metastaze și analizez cu detașare cum roțile timpului rulează prin mine, huruind îndelung. Mă bucur că pot gândi cu simplitate și seninătate ce va urma...

Timpul fiind scurt, mă grăbesc și încerc, în calitate de martor, probabil unul subiectiv, să scriu despre tatăl meu și vremurile prin care am trecut. Zâmbesc, ce încărcătură vreau să duc cu mine?

Am dreptul să cred că pot fi martor?

Calitatea de martor a avut-o Cehov, când a scris despre insula pușcăriașilor, insula Sahalin, unde exilații, deportații și ocnașii, au trebuit să viețuiască în condiții aspre de climă și în sărăcie lucie. Aceștia au reușit să încropească comunități, ce au ajuns localități de sine stătătoare: Alexandrovsk, Caperuza, Arkov I, II, III, etc... Reușind, ca ziarist să pătrundă în spațiul interzis al acestui iad, Cehov a observant cu brio și a înțeles umanul în toată complexitatea sa în lumea condamnaților, a putut arăta lumii întregi despre locul îngrozitor al penitențelor.

La noi, atrocitățile din închisorile comuniste, după 25 de ani de la căderea regimului totalitar, au rămas aproape necunoscute. Puținis-au implicat în dezvăluiri, noile oficialități au preferat tăcerea.

Anii de teroare au dat martiri țării, martiri care încă sunt dați uitării. Martorul unei asemenea perioade istorice, tulbure, încâlcită și îndelung controversată, este ușor să fie considerat subiectiv, mai ales că abuzurile criminale îndurate au fost de neimaginat... Eu nu mă pot încumeta să scriu despre așa ceva.

Generația mea, la școală, a învățat o istorie contrafăcută. Mircea Daneliuc mi-a pus o întrebare edificatoare stării mele de neliniște, dacă știu când și unde a fost tata la canal, ca să vadă dacă a nimerit în aceeași perioadă cu părintele Arsenie Boca. Mi-am dat seama, deodată, ce relativ gândesc despre epoca pe care am parcurs-o, în care au fost oameni cu adevărat importanți, ce au traversat această perioadă cu folos sufletului... O istorie vie pășește alături de cea moartă... Ce spirite înalte au zăcut în închisori, în paralel cu masa mare ce s-a "târât" în viața de toate zilele, obligatoriu în ignoranță impusă.

Jocul spiritului cu sine, conform unor legi prestabilite se desfășoară în spațiul sonor ce ne este propriu, iar dincolo, vibrațiile se întâlnesc în univers... Nu pot să-mi imaginez întâlnirea călăilor defuncți cu victimele lor – minciuna față în față cu adevărul... Am aflat că sub imperiul vibrațiilor se pot produce modificări în ADN. Să ne închipuim ce vor deveni oamenii viitorului sub impactul bombardamentului sonor, informațional...

Ce este de fapt această osteneală pe care o denumesc calitatea de martor? Doamne, Doamne, de ce oare sunt așa de tristă. Mi-ai dat să port crucea pe măsură mea, nu prea grea, nu prea ușoară, atunci de unde atâta tristețe? Ce avatar nefericit al familiei car în mine? Sunt doar un martor sau viața m-a implicat în miezul unora dintre problemele noastre arzătoare, pe care le-am recepționat...?

“Am închis ușile ca să nu intre greșeala. Atunci adevărul m-a întrebat: Pe unde intru eu?” (Tagore)...

După zeci de ani zăpada e din nou pufoasă în suflet, stau cu îndoială în dreptul ușii întredeschise, ca un posibil obstacol, să nu intre în locul adevărului, un trecut zbuciumat și tulburător. Adevărul e calea lui Iisus. Aștept, clipă de clipă, să plec cu sufletul deschis și cu o candelă aprinsă, spre locul destinat mie și până atunci, mă întreb dacă voi putea scrie despre tatăl meu. Zicându-mi, ca justificare, că-i fac o dreptate târzie, mă întreb dacă va fi de vreun folos. Vor avea curiozitatea copiii și nepoții mei să afle despre trecutul nostru, să citească ce îndrăznesc să adun?

Am prins curaj și vă prezint familia Adace...

Încep cu bunicul Iustin Adace. Un tânăr ardelean robust, a venit în Iași să facă facultatea, a lucrat nopțile la farmacia renumitului Beceanu

(1) Iustin Adace (1876 - 1947), farmacist și senator liberal de Iași

și ziua a urmat cursurile, învățând pe “rupte” în fiecare clipă liberă. A terminat cu brio facultatea și s-a căsătorit cu fata unui inginer polonez înstărit. A vândut o vie frumoasă și mare, de la Tomești, care era zestrea nevestei, a făcut și un împrumut bancar și s-a apucat să ridice în centrul orașului Iași un bloc cu patru etaje, cu farmacie și prăvălii la parter. Când s-a terminat construcția, aceasta a devenit un loc de referință, multă vreme singurul bloc înalt din oraș... Ce orgoliu de țăran venit cu “traista în băț”!...

(2) Familia bunicilor mei, Justin și Clementina Adace în dreapta sus, primul lor copil, Marieta, în fața lor, de 4 ani. Străbunicii, părinții bunicii, în fața pe scaune. În stânga sus sora bunicii cu soțul.

Recent, a apărut la Iași, în Editura Tehnopress, cartea “Iașul care nu mai este” din seria “Vechi locuri și zidiri ieșene” (2009), în care autorul, Ion Mitican, prezintă situația de la vremea construcției “blocului Adace”, la pagina 113: *“Pe locul unor bolți măcinate de incendii, la marginea Medeanului, Farmacistul Iulian (Iustin) Adace ridică cel mai pompos bloc al străzii (nr. 27), în care s-a mutat, de peste drum (nr. 171), străvechea spițerie “La Ștefan cel Mare”, înființată pe la 1858 în ulița Păcurarilor”* și situația recentă (n.n., 1988), la pagina 146: *“...Astfel pitoreasca Piața a independenței mărginită de pâlcul zidurilor străvechi din față, pavilioanele Spitalului Sfântului Spiridon dinspre răsărit, Frumosul palat Adace cu patru etaje și trei vecine de aceeași statură, spre apus și Policlinica municipală spre nord, dispărea de pe harta orașului.”*(sublinierea noastră).

(3) Din cartea menționată mai sus (Foto: I. Mitican): Strada de Sus, prin 1980. În dreapta, blocul cu farmacia Adace

Iustin Adace era prieten cu oamenii de cultură din Iași, s-a înscris în partidul liberal, a fost apreciat de Brătianu și a ajuns senator. În această calitate de om politic, ce reprezenta orașul Iași, a inițiat multe proiecte și a construit, pentru igiena ieșenilor, în condițiile de atunci, o modernă baie comunală, clădirea fiind chiar în spatele mitropoliei.

(4) Diploma de farmacist a bunicului, Iustin Adace, Universitatea București, 1906

Bunicul era un om respectat și studios. Am păstrat până târziu atestatele de invenție pentru numeroase produse farmaceutice, în special creme pentru tratarea bolilor de piele. Derula multe contracte cu firme serioase pentru medicamentele de top, chiar cu Bayer...(!).

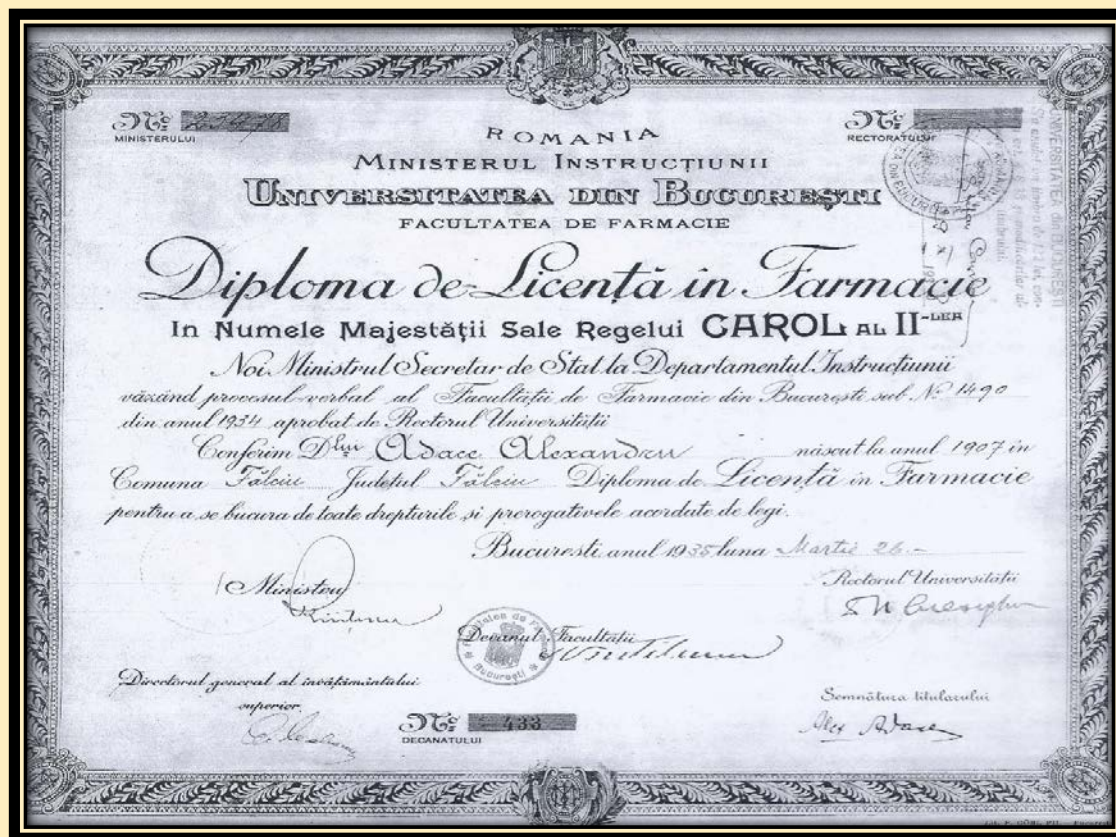
“Norocul” său a fost că a murit înaintea naționalizării și a arestărilor politice, lăsând moștenirea aceasta pe umerii tatei...

A avut trei copii, două fete și un băiat, tata.

Fata cea mare, Marieta, căsătorită cu Tănăsescu, judecător la Înalta Curte de Casație. Juristul a scris multe cărți de specialitate, iar casa lor din București era mereu plină de oameni politici, de personalități ale acelor ani... Copiii lor, Ulpiana și Răzvan, mult mai mari ca mine, nu mă luau în seamă, mă ignorau. Relațiile cu ei nu s-au schimbat prea mult cu trecerea anilor...

Fata cea mică, Clementina, căsătorită cu doctorul Lucinescu, a avut două fete, Toutouche (Justina) și Sanda, care locuiau în bloc, la etajul I, împreună cu bunicii. Fiind cu puțin mai mari ca mine și locuind în apartamente vecine, am fost bune prietene.

Fiul, Alexandru, tata, a terminat facultatea de farmacie din Iași și se considera urmaș de drept al bunicului. Era obișnuit în anturajul oamenilor de cultură, cu frații Teodoreanu și mulți alții.

(5) Diploma de farmacist a tatei, Alexandru Adace, Universitatea București, 1935

Tatăl meu era un bărbat frumos, bun și vesel, avea unul din puținele automobile din Iași, era nelipsit la partidele de vânatoare, unde a întâlnit-o pe mama mea și s-a îndrăgostit iremediabil de ea.

Mama, Iulia, născută într-o familie numeroasă cu zece copii, în care tatăl, neamț, Karol Kluger, și-a răpit viitoarea nevastă, dintr-o familie de nobili polonezi, von Kaika, într-o calească

Doina Vodă-Adace

Eu, despre tata (calitatea de martor)

cu patru cai albi și cu blazon, după cum mi-a povestit mama. Karol Kluger era notar la Putila, era un pianist talentat, iar când se așeza la pian și cânta Chopin, în fața ferestrelor deschise se

opreau trecătorii și ascultau fermecați.

(6) Familia Kluger. Mama, Iulia Kluger, pe scăunel, în stânga jos. Bunicul meu, Karol Kluger, al doilea în rândul de sus; Bunica mea, Ludmila Kluger (n. von Kaika), a doua din rândul doi.

Mama a rămas orfană la vârsta de șase ani și a fost dată la un pension de fete, la Viena, unde locuiau două surori mai mari, măritate. A urmărit-o mereu amintirea clipelor de sfârșit ale mamei sale, când toți ai casei se agitau, iar ea, copilă cu plete lungi, umbla cu peria și se ruga de cei mari să îi îndeplinească codițele. Nimeni nu o lua în seamă și atunci mama ei a chemat-o lângă pat și a murit mângâind-o...

La vârsta de 19 ani, mama a venit în România, în vizită la o soră mai mare, dar la graniță constată că îi lipsește geanta de voiaj cu tot cu acte. Ajunge la maiorul grănicer Țicăloiu, care încearcă să o ajute să iasă din încurcătură. El o duce la mama lui, care locuia într-un sat lângă frontieră, până se rezolvă refacerea documentelor. Femeia a plăcut-o din prima clipă, a învățat-o românește puțin câte puțin, noul vocabular fiind plin de înjurături și vorbe haioase, iar în final, Iulia Kluger ajunge doamna Țicăloiu..., la Iași.

La nașterea băiatului ei, Octavian (Tuti), mama a făcut o infecție și într-o stare îngrozitoare a plecat la Viena, la spital. Două din surorile ei erau măritate acolo, așa că spera că îi vor fi alături la necaz. Se recuperează greu. A fost reoperată în două reprize și când a revenit la Iași, și-a găsit copilul măricel, de aproape doi ani. Tuti nu a mai recunoscut-o. Bonei îi spunea mamă...

Iulia era o tânără emancipată, cânta la pian, vorbea cinci limbi străine, călărea mult pe caii folosiți de grăniceri în rondurile de veghe, nu suporta bârfa meschină a nevestelor de ofițeri și în general, nu suporta șușotelile și răutățile cucoanelor provinciale.

Cu soțul ei, militar, avea puține lucruri de discutat în comun și nu a reușit să-l facă să renunțe la decizia ca Tuti, care împlinise nouă ani, să facă școala militară, la internat. La o mare partidă de vânatoare se întâlnește cu Alexandru Adace, acesta se îndrăgostește nebunește de ea și cu toate că familia lui se opune cu îndârjire, iar bârfa ieșenilor înflorește la cote maxime, el amenință că se sinucide, mama divorțează de Țicăloiu și în mijlocul unui scandal monstru se mărită cu Adace. Pleacă amândoi la Târgoviște, unde tata a lucrat aproape trei ani ca farmacist în farmacia unui evreu bogat. Se naște un băiețel, frumos, cu ochii albaștri, pe care îl botează Justin-Clementin, după numele bunicilor. Aici pare să fi fost cea mai liniștită perioadă din viața părinților mei.

Doina Vodă-Adace

În Iași lucrurile se precipită, moare străbunica înecată cu o bomboană, bunicul era mereu plecat la București, în parlament, în farmacie lucra un fost coleg de facultate al tatei, Richard, un evreu neamț cu o familie numeroasă și atunci bătrânul Adace îl cheamă pe tata înapoi la Iași, promițând o împăcare.

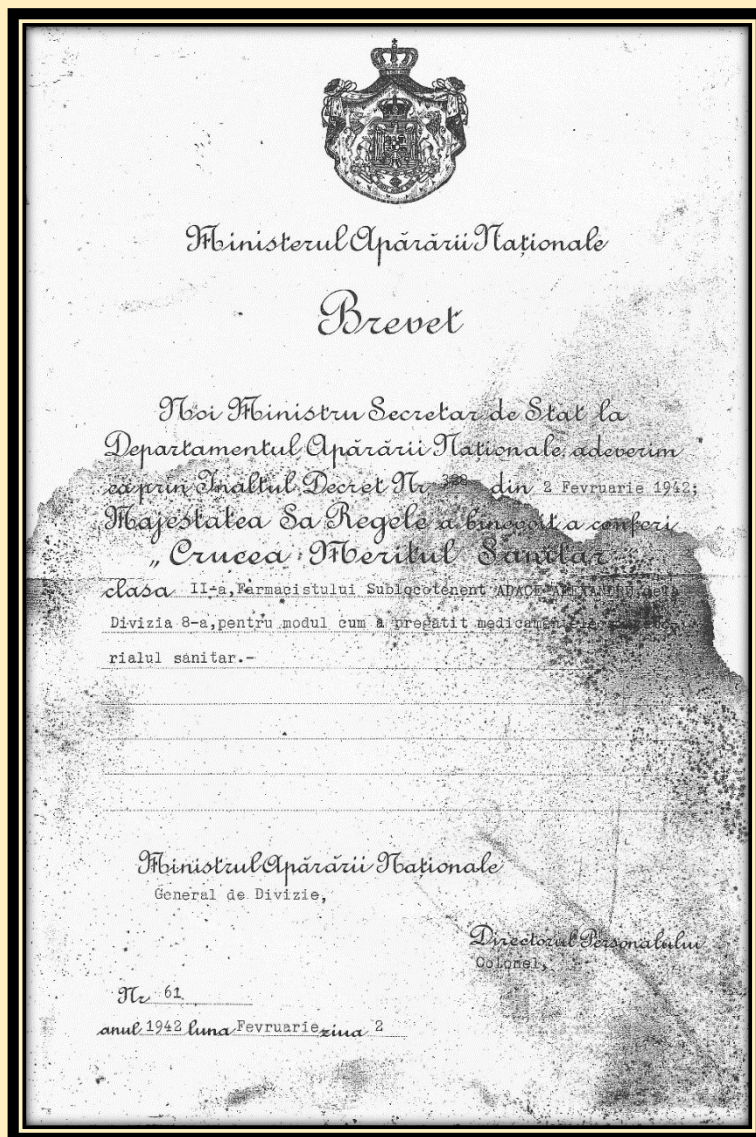
Reveniți în Iași, frumosul lor băiețel, căruia i se spunea Tinel, moare la vârsta de trei anișori, tulburând și schimbând radical viața părinților mei. Tatei, într-o singură noapte, părul i-a albit total.

Eu, despre tata (calitatea de martor)

Alte evenimente triste în familie au fost moartea, într-un accident îngrozitor de automobil, a doctorului Lucinescu, un chirurg renumit, căsătorit cu sora mai mică a tatei și înbolnăvirea de paralizie infantilă a verișoarei mele, Toutouche, boală contactată imediat după decesul tatălui ei. A fost salvată, dar a rămas un copil fragil și minion.

(7) Mama, Iulia Adace, fratele meu, Octavian Țicăloiu și eu, Doina Adace

A început războiul, mai întâi în umbra colorată de lumina curcubeului și mai apoi în noaptea speranțelor pierdute, cu vremuri tot mai răvășitoare. În perioada de început a conflagrației, când frontul părea să aibă sorți de izbândă și tata a primit *Crucea Meritul Sanitar clasa II-a* și permisiile de vizitare a familiei, la Iași. Divizia 8-a, a Armatei Române ajunsese și trecuse de Nistru...

Divizia a 8-a înainta spre răsărit depărtându-se de Iași. Veștile de la tata erau din ce în ce mai rare și nu știu când a primit el vestea că este tatăl unei fete, cu nume de cântec de jale și dor..., Doina.

(8) Conform Inaltului Decret Nr.328 din 2 februarie 1942 Majestatea Sa Regele a binevoit a conferi *Crucea Meritul Sanitar clasa II-a* Farmacistului sublocotenent ADACE ALEXANDRU, de la Divizia 8-a, pentru modul cum a pregătit medicamentele și materialul sanitar.

Doina Vodă-Adace

Eu, despre tata (calitatea de martor)

Au urmat zile grele despre care mamei nu-i plăcea să-mi povestească. M-am născut în vremuri triste și tulburi. Starea de disperare a mamei și a celor din jur a lăsat, cred, amprentă puternică pe sufletul meu...

(9) Alexandru Adace - militar

(10) Tata, Alexandru Adace, primul din stânga jos, cu colegi de arme

Tata a căzut prizonier, când erau pe lângă Odesa și nu s-a mai știut nimic despre el, multă vreme...

Mama cu mine, am plecat singure în refugiu. Dorea să ajungem la Sighișoara. Mama, cu un copil de doi ani, într-un vagon de tren ticsit de refugiați, unde nu aveai loc să arunci un ac, biata de ea mă așezase în plasa de bagaje, când a fost oprit trenul în câmp deschis și a început un bombardament. Lumea înebunită de groază cobora din vagoane încercând să găsească orice

adăpost. Printre pușinii oameni rămași în tren, am fost și noi, dar am fost ocrotite de Dumnezeu, căci mulți au căzut victime, chiar și dintre cei care au coborât din tren.

O întâmplare fericită a făcut ca mama să-și regăsească o soră și fiica acesteia, Viola (Șuți), căsătorită Ștefanelli, cu cei doi copii, puțin mai mari ca mine, Ileana și Constantin, așa că angoasele și suferințele au fost cumva îmblânzite.

Când tata a scăpat nevătămat și a putut reveni în Iași, a găsit “cuibul” gol. Călătoria cu trenul devenise o mare problemă, nu a avut răbdare să găsească o altă soluție ca să ne întâlnească, și a plecat pe jos într-un marș “forțat” de câteva zile.

Tata, sosit la Sighișoara, bărbos și obosit, a întins brațele și m-a chemat: “vino la tata” iar eu am fugit speriată. Dar mai apoi, de multe ori, târziu în noapte, când nu aveam somn, îl trezeam pe tata, obligându-l să-mi țină de urât, eu “interogându-l” cu fel de fel de întrebări, adeseori subiectul era “nenorocirea de la Odesa” cum o numeam eu, când tata îmi relata câte cazuri disperate de oameni mutilați a dus cu brațele sale la ambulanță, cum a încercat să-i salveze sau să le atenueze durerile.

Eu nu conteneam cu întrebările, iar el cu răbdare îmi hrănea curiozitatea, producându-mi puternice emoții.

În 1942, tata a fost decorat cu diploma și medalia “crucea, meritul sanitar”, pe care eu am păstrat-o cu grijă și de care am fost tare mândră.

Bătrână acum, mă întreb: cât a contat în viața noastră toate “hârtiile meritorii”? Chiar și diplomele cu premiul academiei, pentru o lucrare a soțului meu, unde eu și alți colaboratori am ajutat, astfel am primit și noi o astfel de diplomă, stau într-un colț de dulap, uitate..., în schimb nu există nici un semn din existența noastră ca oameni de omenie...

Dacă despre viața insectelor îmi povestea cu multă pasiune și mult profesionalism, tata având în bibliotecă colecția întreagă de faună și floră, avea niște insectare grozave și colabora cu entomologi renumiți, precum și cu muzeul de Științe Naturale din Iași, în schimb pentru alte subiecte era mereu reținut.

Plăcerea tatei era să cutreiere pădurile din jurul Iașului sau oriunde putea să găsească “gâze”, cu nelipsita plasă de fluturi. Mă lua și pe mine în periplul său, iar eu de multe ori, găsind exemplare interesante, pur și simplu i le vindeam contra prețului unei prăjituri de la cofetăria Amandina.

Colindam prin pădure și noaptea la lumina lanternei, căutam prin resturile de copaci putreziți valoroasele carabidee, iar prin pâraie găseam buhii de baltă, mari și chitinoși, ieșeam din apă cu tăpile picioarelor crețe, dar foarte mulțumită de achiziție...

O amintire haioasă mi-a rămas în memorie, când într-una din plimbările noastre în pădurea Bârnovei, mama citea sau croșeta, eu pe lângă ea, pe o pătură, sporovăiam, tata umbla cu plasa după fluturi și libelule, mereu nebarbierit și cu părul lui alb, vâlvoi, când lângă noi – a oprit un sătean cu barda în mână și zice: “cucoană nu e bine că stai aici singură cu copchila ta, cred că a scăpat un nebun de la Socola (spitalul de nebuni din Iași) și aleargă după calul popchi”, iar mama îi spune: “stai bade liniștit, acela e bărbatul meu”...

Alte minunate povești de noapte erau despre păsări, tata în tinerețe avea voliere mari cu sticleți, scatii, mierle, floriendri, etc...

Îmi arată o mână însemnată de arsură, când într-o noapte stând la gura sobei privind jarul, (plăcerea aceasta am preluat-o și eu) un scatiu pe care-l iubea în mod deosebit și care hălăduia de obicei liber prin casă a intrat în foc, tata l-a scos cu mâna goală, dar nu l-a putut salva...

Vara mergeam toată familia la mare, în satul 2 Mai, unde se adunau prietenii și cunoștii fără pretenții luxoase, bucurându-ne doar de soare și valuri. Tatei nu-i plăcea să stea la plajă, așa că umbla prin pădurea de salcâmi de la Hagieni unde, într-un mal a găsit un cuib stricat de răpitori, cu trei pui de prigorii, pe care i-a adus la gazdă. Am încercat să-i ținem în viață, hrănidu-i cu trântorii din stupi și alte insecte, pe care ne chinuam să le adunăm, dar în final, cu un plâns strașnic din partea mea, bietele sufletele au rămas să se odihnească în “mormintele” de lângă dig.

O jalnică perioadă s-a abătut peste noi în vara anului 1952.

Tata lucra în farmacia din Murgeni, farmacia Adace și blocul din Iași fuseseră naționalizate, așa că nu mai avea loc de muncă în Iași. "Burghezo-moșierimea" trebuia distrusă... Tata a fost "detașat" prin diverse sate, departe de casă, vreme îndelungată și chiar și după ce s-a întors din pușcărie tot prin sate și comune a lucrat. Unde avea nevoie de el noul regim.

Eram în clasa a II-a, în vacanța de vară, împreună cu mama operată la picior, am venit la Murgeni, unde tata dormea într-o cămeruță din spatele farmaciei.

Patul cu saltea de paie, un geam minuscul deasupra unei mese cu două taburete de lemn, o scândură cu două- trei cuie pe post de cuier, ăsta era spațiul unde ne odihneam cu greu în nopțile înăbușitoare de vară.

Mama, când a fost la depozitul de lemne de lângă gara din Iași, să nu-și piardă rația, ce se obținea cu programare, înainte de plecarea spre Murgeni și-a nenorocit tendonul de la glezna dreaptă, încercând să ajute la urcuș o căruță cu lemne ce nu putea fi trasă, de un cal prăpădit, pe panta de la Râpa Galbenă. Căruțașul, care biciuia calul fără milă, a fost certat de mama pentru astfel de tratament aplicat bietului animal, iar acesta, înjurând, i-a spus să pună umărul și să împingă și ea. Un lemn din căruță a alunecat și a căzut pe piciorul mamei. S-a chinuit mult, a fost operată și a ajuns șchiopătând, cu greu, la Murgeni.

În spațiul strâmt și sufocant din cămeruța de gardă, mama țopăia într-un picior sprijinindu-se de taburet, seara aduceam în două găleți apă din pârâul unde ziua mă bălăceam cu mare plăcere... Acolo în malul plin de găuri am regăsit prigoriile iubite și frumos colorate, dar micile bucurii de acest fel au fost curmate curând.

În plină noapte, bătaii puternice și insistente ne-au trezit din somn, tata s-a apucat să se îmbrace strigând să aibă puțină răbdare, crezând că e una din urgențe, dar bătaile nu conteneau. Când a deschis ușa au intrat patru civili, încălțați în cizme militare, înalți, obraznici, m-au tras jos din pat controlând paiele, i-au spus lui tata că e arestat, fără altă explicație. Mama, îngrozită, repeta mereu: "dar pentru ce, ce a făcut", dar nu primea nici un răspuns...

Așa a plecat tata în cămașă, cu sandale, așa l-am găsit în pușcăria din Iași, în închisoarea de la Copou, unde mama m-a trimis cu o cunoștință cu ceva haine pentru el în luna octombrie, când am aflat că a fost adus la Iași...

Mama avea o intuiție și o gândire practică de admirat, s-a gândit bine că acolo, la închisoare, un copil va înmuia inimile gardienilor, ca să pot să-i duc geamantanul. Așa s-a întâmplat. Au zis să nu-l văd după gratii și m-au lăsat să-l îmbrățișez, prima și ultima dată. În scurt timp după aceea a fost trimis de zbirul comunist rus, Alexandru Nicolski, în colonia de muncă forțată de la Canal, pentru cinci ani, împreună cu sute de oameni politici ai vremurilor trecute, numiți de noua putere, reacționari...

A urmat cea mai grea perioadă din viața familiei noastre.

În spatele ușei închise, pentru familia noastră a rămas un stâlp de susținere: mama. Trebuia să găsească un mijoc de a ne întreține pe noi și casa. A reușit să se angajeze ca femeie de serviciu chiar la fosta farmacie a noastră, acum naționalizată. La două săptămâni de la angajare a intrat în farmacie șeful Centrofarmului Iași, farmacistul Kaufman, care văzând-o pe mama spălând pe jos, a făcut mare tărăboi, că nu se poate așa ceva, că nu e corect etc... Mama încerca să-i explice că e singura noastră posibilitate să supraviețuim, că nu o deranjează ce face, că e chiar mulțumită lucrând în aceiași clădire cu locuința, că e bucuroasă că au acceptat-o aici, după ce avusese parte de o mulțime de refuzuri. Așa zisul prieten și coleg cu tata a rămas neînduplecat, iar mama a rămas fără serviciu...

În timpul celor două zile de prigoană a evreilor în Iași, familia lui Richard a fost ascunsă de familia noastră la via unor prieteni de la Bucium. Când în fața farmaciei mama a zărit un rabin bătrân înconjurat de patru "haidamaci" obraznici, ea a ieșit la atac făcându-i de rușine, iar replica lor, că o fi și ea de același neam, a fost o greșeala a lor. Cu stilul mamei nu puteai să te pui, lumea adunată a fost de partea ei, rabinul a intrat cu ea în farmacie și a fost protejat până a luat sfârșit întreaga nebunie. Aceste întâmplări povestite de martori s-au propagat cu repeziciune în Iași, cu siguranță au cântărit în balanță, mai târziu, când șeful farmaciilor i-a refuzat mamei angajarea la Centrofarm. l-am spus mamei: "din prea multă mândrie evreul din el nu a vrut să

pară că știe episodul”..., iar mama mi-a răspuns simplu: “probabil nu-l știe”. Eu chiar nu am gândit ce înseamnă să aparții unei colectivități de un anume fel, de mică știind că mama era jumătate neamț și jumătate poloneză, tata era jumătate ardelean și jumătate polonez, iar eu ziceam sus și tare și mai zic și acum: sunt ieșeancă. Am avut prieteni și colegi evrei, am lucrat pe șantier cu țigani, iar în Algeria cu arabi și berberi, și am reușit în toate cazurile să ne înțelegem civilizat.

Nici acum, bătrână ce a văzut multe în lunga călătorie prin viață, nu pot înțelege cum vine treaba cu rasismul, care se pare că ia acum amploare în lumea largă. Atunci mi se părea doar caraghioasă tactica părinților mei, care se certau vorbind în poloneză ca să nu pricep eu. Odată, când le-am relatat subiectul certei, ei se întrebau dacă am început să înțeleg limba poloneză. Nici nu trebuia, intuitiv știam aceste lucruri, căci în familie se știau problemele...

Mama a încercat să supraviețuim cum s-a priceput, a luat patru copilași să le predea pianul și germana, iar cu spiritul ei inventiv nu am murit de foame... Supa se transforma în ciorbă, colțunașii de toate felurile erau plăcerea mea: cu duche, mure, vișine, varză murată sau brânză sărată, cu cartofi fierți ca umplutură. Magiunul era piesa mea de schimb la școală, ca și pâinea cu untură și usturoi.

Trebuie să recunosc că îmi amintesc cu plăcere de întâmplarea plină de haz despre un an în care nu am avut magiun. Mama, cu prietena ei, Mira și cu mine, am plecat toamna la Slobozia, la învățătorul Grigoraș, cu care era prietenă și cumătră, căci era culesul prunelor și ne-a chemat să facem și noi magiun, ca de altfel în fiecare an. Ne-am apucat serios de treabă și, într-un cazan mare, în curte, am mestecat pe rând cu toții, mult timp, cantitatea mare de prune zemoase trebuia să scadă, așa că toată lumea robotea. La plecarea spre Iași, au pus într-o oală mare prețiosul magiun, iar în loc de capac erau câteva ziare, legate la gura oalei cu sfoară. Erau trei km de drum prin pădure și imăș, ce trebuiau parcurși până la gară, astfel căratul oalei a fost o problemă grea pentru noi trei. Întâmplarea face ca să nimerim în gara Bârnova într-o aglomerație mare, căci începeau școlile și peronul era plin de bagaje și boccele. Ne-am alăturat și noi, cu oala cea mare și priveam neliniștite cum se apropia trenul. Trenul staționa doar trei minute, așa că tineretul, mai ales băieții, încercau să sară înainte de oprire, pe scări. Deodată,

un băietan în fugă a călcat în oala noastră și a rămas oripilat, ca și mine, de altfel. Mama ne-a readus la realitate spunând ferm: “urcați!”, noi am urcat fără oală, trenul a plecat și eu am privit pentru ultima oară, oala cu magiun și cu tânărul lângă ea. De câte ori voiam să râd, îmi aminteam scena de pe peronul gării Bârnova, cu oala de magiun rămasă fără stăpân. După multe căutări și refuzuri, mama, fericită, a primit un post de casieră la un magazin plafar, o cunoștință o recomandă doamnei Herșcovici, care fără multe târăgănări o angajează pe mama. Ea a ajuns să facă de toate, vindea marfă, sfătuia clienții despre eficacitatea plantelor, făcea monetarul, iar seara trebuia să meargă la bancă să depună încasările. Diriginta de plafar era foarte mulțumită, chiar își permitea să o lase pe mama, să se descurce singură zile în șir. De foarte multe ori, seara, mama mă lua cu ea pe Ștefan cel Mare, unde era sediul băncii, deoarece erau cozi mari, iar eu mică și gălăgioasă, de fapt cântam de multe ori, enervându-i pe cei de la coadă și pe salariații băncii, care mă amenințau că mă scot afară sau mă sâsâiau. Făceam asta în mod special, spre beneficiul mamei, care era lăsată în față, ca să scape cu toții de obrăznicile mele. De multe ori, când intram, cei de la ghișeu, recunoscându-ne, strigau: “doamna cu copilul...” și astfel treceam în față și scăpam de coadă.

La ziua mea mama, care luase leafa, mă întreabă când ne întorceam pe Ștefan cel Mare din “promenada noastră de seară”, ce vreau să primesc cadou. Eu sărind într-un picior, cam așa mergeam eu de obicei, i-am răspuns senină: “unt!!”. Mamei i-au dat lacrimile și multă vreme a povestit prietenilor răspunsul meu.

Nu sunt un om organizat, iar acum e și mai greu, scriu repede, crâmpile de amintiri trăite de noi și tocmai despre tata, care era întemnițat, nu prea știu ce pot relata. Îi desenam căsuțe, unde ferestrele aveau gratii, dar nu omiteam să pun în geam și glastre cu flori, iscălindu-mă, 2-na, spre supărarea mamei care mă certa de ce nu scriu serios, câteva rânduri tatei, să-l bucurăm, iar eu îi răspundeam prompt: “și așa nu răspunde”..., oare copilul din mine intuia că nu primește și nici nu poate scrie scrisori?

Viața mea se desfășura, între școala Oltea Doamna, diminețile, căci apoi mergeam la școala de muzică, după amiezele, seara, în general cu mama, la datorie. În “nesuferitul” bloc Adace, pe care îl socotem vinovatul tuturor relelor din viața noastră, locuia la etajul I, vis-a-vis

de apartamentul nostru, familia sorei cele mici a tatei, tanti Coca sau tanti mami, ea și cele două verișoare, Toutouche și Sanda. Când simțeam că merit și că voi primi bătaie, o tuleam pe ușă și băteam cu pumnii, strigând disperată: "tanti mami!... tanti mami", iar odată intrată la ea, eram salvată.

Chiar îmi amintesc că eram cam de trei ani, când îmi căram la ele olița de noapte și biberonul cu griș, dis-de-dimineată, căci se jucau cu mine, mă legănau în pături și în cuverturi. Când am mai crescut, am început să cântăm pe două voci, cât ne ținea gura: Geambulai, Serile lângă Moscova, Liliacul sub fereastră freamătă, Pe lângă plopul fără soț, Mână birjar, etc... Sanda recita cu patos: "Regina ostrogotă", "Cerbul cu stea în frunte", "Mama" de George Coșbuc etc. Eram mulțumite, fericite și sărace... Stăteam la masa lor din bucătărie, tăiam ceapă, roșii și puțin ulei, apoi hăpăiam în viteză, toate trei, muind pâinea direct în farfuria mare.

Când veneau la mine, Toutouche cânta la pian după "ureche" române și cântecele la modă, eu eram sătulă de cântatul la pian obligatoriu: game, Czerny, apoi Bach, Mozart, etc...așa că bucuroasă, mă ascundeam cu Sanda sub masa mare din sufragerie. "Lădoiul" de sub tabla mesei de 24 de persoane devenea pentru noi căsuța din pădure, iar noi ne distram dormind iepurește, adică cu câte un ochi deschis, acolo povestind vrute și nevrute, iar când mama încerca să mă bată, tot acolo mă refugiam fără să mă poată prinde. Bătăile mari le încasam de la mama pentru lenea mea și refuzul de a studia serios, uram gamele, iar mama spunea că Mozart cânta legat de pian, probabil să mă facă conștientă că nimic nu se face fără muncă și seriozitate...

Odată, mama a rupt un teu de desen de brațul meu, căci eu cântam muzică ușoară, în loc să exers. La câteva zile, brațul s-a umflat foarte tare, mama, speriată, m-a dus la spital, la Sfântul Spiridon, unde un prieten de-al tatei, profesorul Chipail, m-a operat imediat și mi-a dat mie așchia scoasă din braț. Spre bucuria mea, brațul cu pricina era cel drept, așa că am scăpat de scris lecțiile, iar fetele din clasă mă căinau și mă protejau...

Așchia am așezat-o într-o cutiuță, pe o bucată de vată, am dat-o vizibil și o scoteam, când ți-era lumea mai dragă, atunci când aveam musafiri, sau când mă muștra mama "fără rost". Așa era conflictul între generații. Incercam să o fac de rușine pe mama cu mare plăcere...

Sunt convinsă că de acolo de sus, mama râde de mine și eu, aici, plâng, când îmi aduc aminte de obrăznicile mele.

Deasupra apartamentului nostru, la etajul doi, locuia prietena mea, Doina Brauner, cu ea vorbeam la “telefon” ore bune. Asta însemna că foloseam prizele electrice, felicitându-ne de invenția noastră. Deseori auzeam pe fir vocea Rodicăi Lucinescu, o verișoară a mea, de gradul al II-lea, râzând în hohote de noi, ea stătea tot în bloc, la etajul al III-lea și ne “spiona”... Învățam de mici sistemul “ascultărilor”, ce s-a dezvoltat în anii următori?

După ce Doina Brauner a plecat cu părinții în Israel, s-a mutat în locul ei o colegă de liceu, din clasa paralelă. Aceasta locuia cu sora ei mai mare, care era căsătorită. Începeam o nouă distracție cu Mica Chitic, când simulam că învățăm pentru anumite ore și pierdeam timpul râzând pe înfundate...

Odată când mă certasem cu mama și o amenințasem că voi pleca, ea m-a încuiat în camera mare și a plecat lăsându-mă să mă înfurii progresiv, căci mă gândeam că poate veni un incendiu sau orice alt cataclism și eu stau blocată, fără scăpare între betoane... M-am urcat pe pervazul geamului, am tras cu vâtraiul rama unui geam spart de la bucătărie, mi-am făcut vânt și zburând deasupra curții interioare am ajuns cu bine în bucătărie. Tot cu vâtraiul lung am așezat geamurile în poziție normală și am dispărut pe scările de serviciu la Mica, așteptând împreună cu ea, să vedem reacția mamei, când se va întoarce acasă și nu mă va găsi...

Ne distram copios, când mama m-a căutat peste tot, la tanti Coca de vis-a-vis, obișnuitul meu refugiu și negăsindu-mă, a alertat mai mulți vecini. După ce am socotit că s-a stresat destul, am apărut și eu, ca o florică, am mâncat o strașnică bătaie, dar zic și acum, ca și atunci, că a meritat. Niciodată mama nu m-a mai încuiat...

Așa trăiam noi două, un fel de Tom și Jerry din vremile recente..., la nevoie însă, “băteam palmele” a victorie...

Cred că mama m-a iubit nespus, eram copilul ei de la bătrânețe, cu care a trecut prin mari greutăți, care o ținea în priză mereu, cu năzbâtii mai mari sau mai mici, dar, din păcate și cu crize de plâns și tristeți.

Mama nu m-a luat în brațe și nu m-a sărutat des, nu mi-a spus aproape niciodată că mă iubește..., dar eu am simțit iubirea ei prin toți porii. Mulți se mirau de metodele ei de educație, destul de dure, "nemțești", astfel de mică până când eram ditamai studentă, ea era mereu în spatele meu, niciodată cu mine...

În prima zi de școală, a clasei I-a, când toți copiii veneau cu părinții, cu flori, mama m-a îmbrăcat într-o tiroleză cu un șorțuleț alb imaculat, cu o dantelă la poale, aveam bucle făcute cu drotul și două pompoane de funde albe, mi-a dat buchetul de flori, m-a dus la poarta școlii și m-a lăsat singură în vacarmul acela. Stăteam dezorientată, când o fetiță blondă, înăltuță, zvăpăiată, m-a luat la întrebări. Când a aflat că sunt viitoarea elevă de clasa I-a, m-a înșfăcat de mână și m-a dus la doamna Sinescu, învățătoarea noastră, prezentându-mă ea. Eu nu i-am dat florile, învățătoarei, n-am știut cum să o fac sau am pierdut momentul prielnic, cert a fost că l-am adus aproape ofilit acasă. Am rămas în relații bune cu Angela, care m-a protejat în continuare.

Când aveam de plombat vreo carie dentară, mama mă trimitea severă, la dentist, singură. Bănuiesc că dorea să mă pregătească pentru a mă descurca singură în viață, ori se jena să vină alături de mine în calitate de o mamă bătrână, cum presupuneau unii...

Tata fiind în pușcărie, mama s-a hotărât să mă ducă la biserica catolică, pentru a învăța catehismul și făceam ore de religie în unele după amieze, astfel că s-a format un grup de copii credincioși și cuviincioși. Am reușit să fac spovada săptămânală, să particip cu prietena mea din copilărie, Marilu, la slujbele duminicale, speciale pentru copii, precum și la sărbătoarea din Joia Verde. Duminica dimineața mă spovedeam, apoi într-o mare viteză făceam canonul de rugăciune, pentru a avea timp să primesc sfânta împărtășanie. Îmi plăcea momentul când, cu pumnii mici de copil, îmi băteam pieptul spunând: "din vina mea, din prea mare vina mea...". Câteodată, și chiar mai recent, am mai tras câte un pumn în piept întrebând retoric: unde ești copilărie, plină de puritate și sfială și de multe și plăcute năzdrăvăanii?!

În colonia de muncă forțată, la Canal, tata nefiind un bărbat puternic, nu era învățat cu munca fizică, așa că nu reușea să-și îndeplinească norma de săpat și de cărat bolovani. Norma era foarte mare și din cauza neputințelor sale a primit de la un gardian "nervos" lopeți, date cu

“sete” în spate, astfel i-a fost afectată coloana vertebrală, în zona cervicală. A fost dus la infirmeria pușcăriei, unde lucra doctorul Căciulă, deținut politic și el. Acesta i-a imobilizat zona coloanei afectată, l-a hrănit cu paiul săptămâni întregi, iar când tata și-a revenit cât de cât, a obținut aprobarea să-l oprească acolo, să lucreze cu el. Doctorul Căciula a fost omul care mi-a salvat de la moarte tatăl. L-am căutat mult, după câte își amintea tata din unele discuții la Poarta Albă, se părea că a locuit în București, prin zona Șerban Vodă, dar nu l-am găsit să-i aduc mulțumiri.

Tata a rămas toată viață cu bărbia în piept și cu mari dureri la anumite mișcări. Copiii mei râdeau, când tata trebuia să se urce în mașină sau să urce scări, aveau timp să mai țopăie și să dea ture multe în jurul mașinii până se dădea plecarea...

Calvarul pușcăriei nu s-a terminat cu venirea lui acasă, într-o seară de vară, când venind cu mama de la serviciul ei, Toutouche ne-a întâmpinat pe stradă și ne-a anunțat că a venit nenea Sandu și ne așteaptă la ele. Săptămâni întregi a încercat să-și găsească un loc de muncă, iar când a fost acceptat, a lucrat doar prin sate, departe, în afara lașului.

Prima lui “escală” a fost la Răducăneni, unde mie mi-a plăcut să mă duc și să reiau cu el vânătoarea de insecte, să jucăm pinacle când era liber. Mergeam cu tata la moș Vasile, un bătrân singur, cu răni varicoase deschise, îngrozitoare, pe care tata îl îngrijea, spălându-i rănilor cu rivanol, pansându-l și dându-i medicamente. Între timp eu mă jucam în curte, cu animăluțele lui moș Vasile, o capră cu ieduțul gri, un câțel micuț cu blană încâlcită, plină de scaieți, pe care îl mai curățam când îl puteam prinde, câțiva boboci de rață gălăgioși și tare drăgălași și un motan chior, care stătea mai mult cocoțat prin copaci. Veneau băbuțe la farmacie după leacuri, mă vedeau cu tata, mereu jucându-mă singură, fără mama, care lucra în lași, mă luau, de multe ori, acasă la ele, unde îmi făceau scoverci, sau îmi prăjeau pe plita încinsă felii de ciuperci, sau turtițe...Chiar mă răsfățau. Le plăceau codițele mele lungi și groase și gura mea care nu mai tăcea.

Tata a fost transferat la Bivolari, probabil să “nu prindă rădăcini în vreun loc” și să fie mai bine supravegheat, iar eu am început școala și așa a mai trecut o frumoasă vară din viața noastră.

Timp de 29 de ani tata a fost urmărit în permanență, de când a ieșit de la canal și până a murit. Am obținut de la CNSAS dosarul de urmărire sistematică. Ultima foaie din dosarul acela era scrisă succint. Farmacistul Alexandru Adace a fost îngropat la cimitirul Eternitatea din Iași, în data de 13 aprilie 1985, ora 12... Târziu, bătrână fiind, am primit "cadou" fotografia cu tata, în sicriu, de la Dusia, cea de a doua soție a tatei, neprecizând cine i-a adus-o. În timpul înmormântării nu au fost făcute fotografii... La cererea mea să văd dosarele tatei, la sediul din București mi s-a permis să parcurg patru dosare și să pot cere aprobarea scrisă pentru xeroxarea unor hârtoage, care oricum veneau cu pasaje și nume șterse de personalul eficient, să nu deranjăm lumea ce s-a ocupat cu ținerea tatei sub lupă. Mi s-a spus că pentru alte 142 de dosare, în care e pomenit numele tatei, care se află în arhivă de la Popești-Leordeni, trebuie o nouă cerere și o nouă așteptare. Și am mers curioasă, răbdătoare, mai departe...

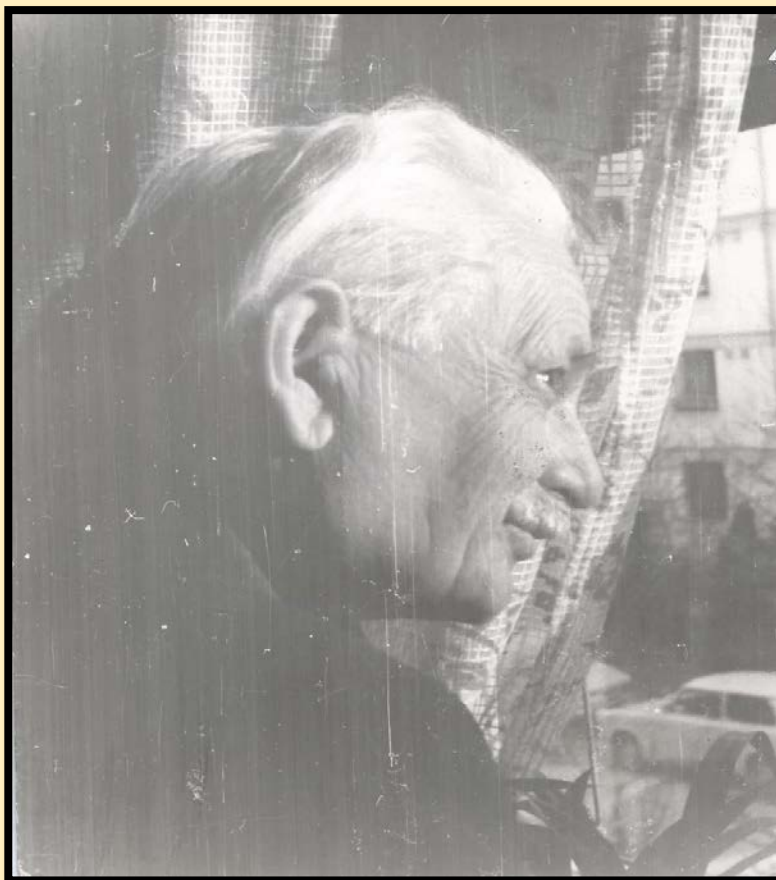
După ce am primit aprobarea să citesc grămada de dosare prăfuite, în câteva zile la Popești-Leordeni, în care numele familiei era pomenit doar când a ajutat evrei la rebeliune și numele era stâlcit, familia Dacia..., am găsit numeroase cunoștințe pomenite pe acolo, mai mult sau mai puțin implicați și în războiul împotriva marelui frate de la răsărit, cu nume, numărul de armament și caii pierduți în lupte, detalii peste detalii... O tristețe! Mi-am notat câte ceva din imensul volum de date, spre supărarea nedeclarată foarte vizibil de personalul supraveghetor, căci în felul acesta, necerând aprobarea de xeroxuri, ori nu mai câștigau taxele pe foaie sau nu mai știa, cu precizie, ce anume m-a interesat. Întoarsă acasă am pus deoparte, tot ce obținusem din dosarele de la sediul din București cu atâta greutate, scârbită de tot și toate, hotărându-mă că nu mă voi folosi de mizeriile ce-am găsit în dosare. Acum, când sabia e deasupra capului meu și plecarea mea este iminentă, m-am răzgândit, zicându-mi că măcar urmașii noștri, să știe despre tăcutul și iubitorul de natură, tatăl meu, Alexandru Adace.

Iar zâmbesc dureros de duios, când îmi amintesc o scenă cu tata, bătrân, care se mișca cu foarte mare greutate, care stătea cu copiii noștri în București, la școală, noi fiind pe teren, prin nordul Moldovei. Îl surprindeam că se ocupă cu cercetarea din cărțile noastre a regilor Franței și Angliei, precum și succesiunea tuturor faraonilor egipteni. Când îl întrebam la ce vor

folosi carnețelele lui, cu un scris mărunț și înghesuit, el, jenat de întrebare, îmi spunea că poate va "scoate" o carte...cândva... Când, dragă tată!?

Scrupulos în tot ce făcea, a recuperat de la un anticariat din Iași, o carte a noastră cartonată frumos și iscălită de noi. Era Panait Istrati, Opere Alese, volumul 1 și 2, Editura pentru Literatură, apărute în 1966. Bucuroasă, în glumă, îl rog să se semneze și el, recuperatorul cărților căci "importantul" nume al nostru (Adace), cu care mi-a împuiat copilăria, că provine de la

ablativul cuvântului latinesc audax și că semnifică îndrăzneț, iar eu am găsit într-un dicționar de nume, că Adacs înseamnă în ungurește "negustor". Tata s-a înroșit brusc și foarte supărat nu a mai vrut să mai vorbească cu mine, nici să-mi scrie pe cartea recuperată de el...

(11) Tata, la fereastră, așteptând nepoții de la școală (București, 1979)

Băiatul nostru, la 5 ani, refuza să învețe cele mai simple poezii și nici cu rugămințile și stimulentele promise nu-l înduplecasem să accepte să învețe așa ceva. Tata, care ne aude, spune ferm, că atunci când vom reveni de pe teren, Bogdan va ști o poezie. Când am revenit în București tata, care părea foarte mulțumit, ne spune că cel mic va recita "Ochelarii bunicuței", iar noi rămânem mirați, știind că poezia e destul de lungă și nu prea ușoară pentru prima lui încercare. Bogdan recită poezia cu intonație și gestică și termină bucuros în aplauzele noastre. Îl întrebăm cine l-a învățat o poezie așa frumoasă, iar el țintind pe tata cu o privire strașnică, răspunde: "cureaua bunicului!". Noi oripilați l-am întrebat dacă l-a bătut, iar el, tot cu ochii pe tata, ne-a spus șoptit: "doar mi-o arăta..."

Totdeauna tăcerea tatei despre "Canal" o puneam pe seama suferințelor îndurate, de care nu mai vroia să-și amintească, dar după studierea dosarelor de la CNSAS, după ce el plecase de mult din lumea asta, am văzut hârtia, pe care a fost pus să o iscălească la ieșirea din pușcărie, că nu va vorbi nimănui despre acea perioadă...

Târziu, am înțeles de ce nimeni din casă nu mi-a spus că nu pot să fiu șefă de detașament la pionieri, la școală. Când am fost refuzată de conducerea unității de pionieri, după ce clasa mă alesese pe mine, am plâns în hohote acasă, iar ai mei nu au avut nici un cuvânt să- mi spună. M-au lăsat să plâng la moartea lui Stalin ...și așa am trăit, fără să- mi dau seama că îmi duc zilele între două lumi atât de contrare...

Îmi era ciudă să port numele ce îmi închidea ușile în "nas", așa vedeam diferitele nedreptăți, ce m-au urmărit multă vreme, îmi doream să plec din orașul natal, iar când viitorul meu soț încerca să facă vreun plan de viitor pentru noi, îi retezam scurt că va prelua odată cu mine "tinicheaua de coadă" ce o aveam, adică originea "nesănătoasă". După ce i-am povestit despre mine și familie, i-am propus chiar o prietenă, cu care să mă schimbe, ea, fără pete... la dosar, putându-i oferi o stabilitate și un trai liniștit. Nu pot spune reacția lui... Tot timpul am marșat pe "provocare", era un stil direct, admirat la mama, apoi i-am simțit cu bucurie efectul, ce mă răsplătea... După eșecuri, mulți răuvoitori rămâneau pur și simplu fără replică...

Am înțeles, foarte curând, că a lăsa într-o dispută pe celălalt perplex, nu înseamnă că victoria ar fi de partea ta; dar satisfacția compensa eșecul. Vorbind cu tata, adesea, îl întrebam: "de ce nu ai spus?, de ce n-ai lua nici o atitudine?...", găsind eu cele mai năstrușnice soluții de

a-l zgândări pe opresor. Tata rămânea o vreme tăcut, apoi, îndrăzne să-mi răspundă... "la ce bun?"

Niciodată în viața mea, oricât de grele au fost unele momente, în orice încurcătură am intrat, nu am putut spune simplu "la ce bun?" și să renunț la luptă... Lucram pe teren, cu soțul meu, pentru cercetarea geologică a baritinei, în comuna Broșteni, județul Suceava. Stăteam în gazdă într-un sat adiacent și am primit prima scrisoare de la mama, cu toate că pe plic era scris doar: "familiei ingineri geologi Vodă, Bucovina"...Și a ajuns la noi; semn că intrasem în malaxorul de supraveghere. E adevărat însă și că lucrasem prin toată Bucovina...

Nu mult după ce ne-am căsătorit, a fost încheiat un contract între țara noastră și Algeria, unde erau prevăzute și cercetări pentru baritină, într-o regiune muntoasă din Grande Kabylia și a început alegerea de persoane care ar putea fi folosite, cunoscători în aceasta problemă.

S-a discutat la ministerul nostru să fim trimiși noi ca familie, în primul rând pentru că lucrasem împreună pentru baritină, eram tineri, deci buni "pălmași" și în Algeria se prefera ca specialiștii să fie însoțiți de neveste, pentru a nu se crea vreo poveste cu iz sentimental. Se pornesc verificările și Vodă e chemat la minister, unde i se propune să plece singur, el refuză ferm și atunci sunt chemată și eu la o înfățișare. M-au întrebat de rudele mamei împrăștiate în lume și multe alte amănunte, pentru mine ne semnificative și de mirare de unde se știu. Eu am răspuns cu sinceritate, că mă așteptam să nu putem pleca și am mai adăugat că mama, de frică, nu a păstrat nici o legătură cu rudele în afara graniței, mai ales că în perioada arestării tatei, o mulțime erau trimiși în Bărăgan, iar mama avea motive temeinice să se teamă de deportare sau alte încurcături. Nu știu ce anume din discuția avută l-a impresionat pe șeful personalului, poate mutra mea copilăroasă, care vorbea atât de diferit de ceilalți, cert este că mi-a dat undă verde să plecăm împreună, ba chiar după un an a venit și mama cu fetița noastră de 4 ani, în Algeria. Am rămas surprinsă că mi s-a spus cine a făcut o notă scrisă, că sunt un element nesigur, că pot rămâne în străinătate, că am multe rude prin alte țări. Era o familie tânără, colegi, cu care stăteam serile, jucam canastă și vorbeam câte-n lună și-n stele... El, având o hibă politică, fusese exmatriculat din facultate, când s-a aflat că fratele lui a avut legături cu partizanii din Munții Făgăraș și a terminat școala mai târziu, după mai mulți ani de închisoare. Am avut încredere și limbă slobodă. Mi s-a spus doar numele colegului și... "Atenție!..."

(12) Ioana - Alexandra, în brațele tatei, cu mama și cu mine, la Iași (1966)

Încerc să schimb sensul unui cântec la modă:...și îngerii au demonii lor! Și demonii au îngerii lor?! Câteodată îmi spun că e de necrezut câte mi s-au întâmplat... Într-o zi, la birou, s-a stârnit o forfotă mare, lumea ieșea grăbită pe holuri și am aflat că fostul nostru coleg-șopârliță a făcut infarct, pe scările de la etajul trei. Noi lucram la etajul șapte, el, geofizician, avea biroul la etajul trei. Până a ajuns salvarea acesta a murit. Colegii i-au aprins, acolo, lumânări. Spre rușinea mea, deși m-am rugat să-l ierte Dumnezeu și să-l odihnească în pace, eu nu am coborât să-l văd...sper că inima mea să-l fi iertat cu adevărat. În ce posturi caraghioase ne pune viața... Eu eram cea care i-a ocolit privirea albastră, senină, ce părea așa nevinovată... Poate nici nu s-

a simțit vreodată vinovat, doar mirat de răceala ce a survenit între noi, căci așa au trecut ani mulți, fiecare cu traseul vieții lui...

Mult l-am iubit pe tata, mult am suferit când am aflat că dorește să o părăsească pe mama, bolnavă de cancer pulmonar, în stadiul final, în favoarea unei femei cu mulți ani mai tânără decât el, pe care eu, ca un copil egoist, am socotit-o mereu inferioară în toate privințele mamei și o stricătoare de casă. În mintea mea tulbure, l-am acuzat pe tata de “trădarea” mamei, la sfârșit de viață chinuită, iar când l-am rugat să nu o care pe mama în procesul de divorț, să aștepte foarte puțin, plecarea ei, ca să aibă apoi cale liberă, probabil sub presiunea Dusei, nici nu a vrut să audă de această cerință. Văzând cum s-a terminat marea lor iubire și nefericirea, a început să cadă câte o cărămidă din pedestalul pe care era așezat tata, dintotdeauna... Acum, înțeleg mai bine omenescul, accept că nimic nu-i așezat definitiv în viață, că poate bătrânețea lui a vrut schimbarea asta, deci gândul meu, mult mai târziu, i-a acceptat dreptul la fericire... Oricum nu aveam dreptul să-mi judec părinții.

Mama a murit înaintea dorinței Dusiei de a o deposeda și de numele tatei, pe care l-a purtat în vremurile grele, timp de treizeci și cinci de ani. Noua nevastă a tatei a rămas cu bucuria de a moșteni “recompensa de pușcăriaș politic” și speranța unor despăgubiri de pe urma blocului dăruit (care probabil nu o va mai putea s-o cheltuie, statul trăgându-l actul reparator de peste 25 ani). O parte importantă de moștenitori, deja, au decedat...

Circul vieții... Când mama a murit, tata ne-a trimis o telegramă de condoleanțe, doar cu acest gest l-a lăsat noua consoartă să participe la ruperea legăturilor lumești cu cea pentru care voia, în tinerețe, să-și ia viața... Pentru următorii ani petrecuți împreună, ca să fie pace, acest subiect dureros a fost evitat. Târziu, după moartea tatălui meu, când Dusia și-a găsit alt companion, cu care a cheltuit pensia după tata, am primit o scrisoare în care își cere iertare, fără să precizeze pentru care motiv, probabil scuza asta a fost datorită vârstei înaintate la care a ajuns.

Mama o vizita deseori pe Coca Mititelu, iar eu mă jucam deseori cu băiatul ei, Puiu, care se născuse, pare-mi-se în aceeași zi cu mine. Ridicam zmeie, pe care le desenam și le meșteream cu multă râvnă, până când mi-a spus că nu se mai poate juca, deoarece băieții râd de el, e mare și gata cu prietenia...gata și cu zmeiele...

Multe din obișnuitele scrieri de urmărire despre tata, le-am găsit în dosarul de urmărire la CNSAS, iscălite Mititelu... Tatăl lui Puiu profita de prietenia nevastei sale cu mama și... "turna"...

N.B. - nota inf. -
Notă informativă. 22/
 În ziua de 21 mai - pe
 la vanele 9 din - m-am
 întâlnit în Piața Sf. Gheorghe
 cu Alexandru Boldea
 farmacist - fost candidat
 Liberal (Borilău) la
 alegerile din 1946 și mi-a
 declarat că este pe cale
 de a găsi o slujbă -
 fiind pus în disponibilitate
 din funcțiunea sa de
 farmacist la stat.
 Discutând cu el
 chestiuni de politică
 externă - mi-a spus
 că a pierdut în cel
 război și are o
 dale englezi și americani
 ne vor ajuta să ne
 scăpa din mâna
 comunistilor și că crede
 că nu mai trebuie
 mai fi sub influența
 rusilor - americani și
 englezi nu se gândească
 decât la interesele
 personale și că
 tot ce fac e numai
 să numească propagandă

(13) Notă informativă semnată Mititelu.... 25 mai 1952 (pagina 1)

Această notă informativă este din perioada premergătoare arestărilor și trimiterii în Coloniile de muncă în conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 554 din 22 august

1952 și a Deciziei M.A.I. nr. 744 din 25 august 1952, când informatorii iscăleau cu numele adevărat, erau cadre noi, încă...neformate...

politică. Apoi l-am
întrebat dacă și-a
scrie scrisorile
politice - iar el mi-a
spus că nu le-a
scrie de loc - dar
nu vede cum are
puterea să scape de
actualul regim -
caci nu războr as
fi o neamă nemuritoare
și cu o înfrângere
ar fi imposibilă -
de făcut altă politică
nu se poate - pentru
noi sunt tari și
lupte pentru pace și
cred că în scurt timp
va mai dura actualul
regim. Adace este
demoralizat pentru
faptul că serviciile
de securitate
sunt foarte
avansate și nu
apoi mi-a spus că
a început să studieze
lucrurile din casă - și
a se întinde.

26 mai 1952. Mititelu

C.N.S.A.S.

(14) Notă informativă a
domnului Mititelu....(pagina 2)

Nu a fost singura deziluzie, se vede treaba, că lașul trăia vremuri grele, “șopârlele” relatau cu “candoare” că s-au întâlnit cu farmacistul Adace, dar nu au putut conversa, căci acesta se grăbea la frizerie..., iar în completare, pe dosul foii, un locotenent, reproșează că nu s-a reușit să se obțină ceea ce trebuia conform instrucțiunilor date...

Trebuie să povestesc că în acele vremuri de sărăcie lucie, mama a venit acasă cu niște sandale căpătate de la cineva, pentru mine, iar când eu am refuzat ferm să le port motivând că nu-s noi, că nu-mi plac, ea s-a așezat în fotoliu cu ele în mână, îmi spune că nu e rușine să fii sărac, că în loc să apreciez gestul unor oameni buni, joc rolul unui veșnic nemulțumit și că voi vedea ce veselă voi juca șotron cu ele. Și așa a și fost...

Plecăm cu prietenii și cumetrii mamei, familia Grigoraș, la Dorohoi, la sora doamnei, căsătorită cu impegatul gării, care ne-a invitat la culesul viei. Chiar în gară, la coborârea din tren, apare încă un domn în uniformă CFR, după ce facem cunoștință cu acest domn care se numea Filon, ne invită la o cofetărie în apropierea gării, până va fi liber domnul Manea, șeful, să ne conducă acasă. Cofetăria era întotdeauna raiul pentru mine, așa că m-am săturat mâncând din prăjiturile mamei și a mea și mai știu doar că s-a vorbit destul de puțin, apoi drumurile noastre s-au despărțit. Frumos au trecut cele două zile la vie și ne-am întors acasă, la traiul obișnuit.

Într-o după amiază târzie de toamnă, în curtea interioară a blocului, a oprit un camion mare cu lemne, doi oameni le-au descărcat, domnul Filon sună și întreabă unde-i mama. Eu i-am spus că mama nu-i acasă, că lucrează la Plafar. Își cere scuze că se grăbește, îmi dă o cutie mare de bomboane, îmi spune să- i transmit mamei că lemnele sunt pentru noi. Când vine mama, rămâne șocată de primirea lemnului, dar după ce așezăm lemnele la locul lor, încercăm, mulțumite, să ne liniștim. Deschidem cutia cu bomboane și găsim un bilet și niște bani. Scris simplu: “un mic ajutor pentru Doina, să-i fie cald la iarnă”...Nu am avut ocazia să-i mulțumim personal domnului Filon. A ajuns la noi vestea că a fost arestat, condamnat pentru delapidare și împușcat. Mai târziu, am aflat că i s-a înscenat procesul, motivul real fiind că a fost un “legionar de frunte”, care încă nu fusese pedepsit, căci reușise să-și ștergă urmele, o vreme, plecând din Iași...

Acum câțiva ani, primesc un telefon de la un domn, Radu Hangiu, care îmi spune că s-a chinuit să dea de mine, căci pe vremea când a intrat la liceul din Iași (?), a stat câteva zile la noi, până s-a cazat la internat, părinții noștri fiind vechi cunoștințe. Tatăl său a fost primar de Pașcani, fusese și acesta închis politic, îmi povestește, că deși eram mai mică cu 5–6 ani, jucam foarte bine șah (?)...Nu-mi amintesc acest amănunt... Domnul Radu mă sfătuiește să dau în judecată statul și să fac o dreptate târzie tatălui meu, după o lege reparatorie, dar care a fost destul de repede abrogată... Eu l-am luat în râs, încercând să-i tai din elanul visătorului. El s-a supărat strașnic, că nu cred în justiție...

De atunci Radu nu mai poate fi găsit să-mi spună dacă a reușit să-și bucure bătrânețea cu “dreptatea” sperată. Am descris acest episod care pare cu totul neimportant, pentru că mulți urmași ai celor ce au stat sau au sfârșit prin pușcării politice, acum bătrâni și ei, probabil săraci, ce au sperat aproape 25 ani la reparații. chiar și morale, pleacă curând în lumea celor drepti...

Zâmbesc cu tristețe acum, când “baronii locali” și politicienii corupți ajung prin pușcării, doar pentru scurtă perioadă de cercetare și reclamă în plin parlament, cu multă indignare, condițiile “inumane”, adică lipsă spațiului, paturi suprapuse, lipsa apei calde, ceva despre “sutien”, etc...Tupeu? Dar când au furat cu sacul nu s-au gândit că i-ar putea aștepta vremea să dea socoteală?! Așa gândesc cei care trăiesc din pensii și salarii mizerabile, de fapt, majoritarii. Si sunt mulți alții, fără un venit sigur și trăiesc, de la o zi la alta, cu te miri ce...

“A lăsa lucrurile să evolueze la voia întâmplării este un mare risc pentru noi, astăzi. Semnele nebuniei unei națiuni preced moartea ei...”

Uităm mereu că sunt șapte lucruri neplăcute Domnului:

- ochii trufași;
- limba mincinoasă;
- mâinile care varsă sânge nevinovat;
- inima care urzește planuri nelegiuite;
- picioarele care aleargă repede spre rău;
- cel care stârnește certuri între frați;

–martorul mincinos.

În seara zilei de 29 iulie 1992 am văzut “Memorialul durerii” în care era prezentată Elisabeta Rizea, femeia din satul Nucșoara, ajunsă la vârsta de 80 ani, după ce a “parcurs” 21 de ani de temniță grea, doar cu vina că a fost strivită de vremurile de restriște, așa cum spune, cu vocea ei caldă de țăran demn, că voia să ridice o troiță în memoria partizanilor din munții Făgăraș, iar unii oameni o amenințau cu moartea, cu focul, cu pângărirea crucii...Acest drept i-a oferit “noua democrație”..., să se teamă în continuare...(!)

Sfântul Grigore de Nyssa spunea: “Virtutea nu are decât o singură limită, un singur hotar, de a fi fără hotar...”

La 2 iunie, ziua de naștere a tatei, în 2015 tata ar fi împlinit 108 ani..., ce de vremuri au trecut...! Mă opresc să-i scriu: “ aici, în strâmtoare, vântul domnește. Singur, trecător, cu martor cerul, în țara ta, în care s-au încuibat atâtea furii străine... ai viețuit în această răs–CRUCE.

Acum, eu sunt cea care trebuie să treacă...”

Voi putea să o fac cu demnitate și cu smerenie?

Pe lângă mine au trecut mulți oameni cu durerile lor..., am încercat de fiecare dată să-i înțeleg, uneori să-i ajut. De la o vreme am început a mă teme de ei și chiar de mine...

Ții minte, Vodă, soțul meu, când ți-am spus că nu vreau să te împovărez cu bolile mele și problemele mele multe și grele? Că putem fi împreună cât vom crede de cuviință, că nu mai am prejudecăți? Tu m-ai adus mereu pe linia de plutire, cu ce se cade și ce nu se cade... Tu nu ai (de)căzut, ți-ai făcut mereu datoria de tată, de tradiție, față de mine, cea care port în spate o boală neiertătoare... Ai avut curajul să nu ții cont că ai luat un om rănit și bolnav alături de tine. M-ai socotit, probabil, recuperabilă și m-ai acceptat cu toate nefericirile mele. Am fost împreună 50 de ani buni și grei. Buni, pentru că am ajuns până aici, avem doi copii și patru nepoți sănătoși și frumoși și toți zece ne-am adunat la început de februarie (2016), să sărbătorim evenimentul începând creștinește cu slujba de binecuvântare a părintelui paroh Nicolae...

A apărut recent, la editura Humanitas, “Jurnalul unui martor, 13–15 iunie 1990”, o carte halucinantă, despre zilele trăite și de noi, în “Piața Universității”, plină de lume dominată de

speranțe exagerate, neîntâmplătoare...Oare până unde mă putea împinge “neîntâmplarea” neîntâmplătoare? ...

E adevărat, tată? Până unde s-a mișcat granița “imperului” tău, în care am pătruns adesea cu “bocancii” între insectele priponite cu bolduri, tăcerea ta cea mare după pușcărie, incertitudinile ce ne apropiuau sau nu...?

Acum, timpul a condensat în lacrimă această picătură, poate ultima, ce mă obligă la conștientizarea rapidă a unei treceri oarecare, de care nu am a mă mândri.

Mă emoționez mereu, când îmi amintesc că am traversat strada vieții cu evenimente majore, iar tu, dragă tată, nu ai apucat să vezi, măcar teribilul moment, când tinerii îngenunchiați la baricada de la Intercontinental strigau: “există Dumnezeu”... Și peste ei au trecut, fără milă, tancurile... Nu a fost să fie nici acest formidabil eveniment o trăire plină, o trăire adevărată, a speranței într-o schimbare spre un viitor ținută, bine gândită, cu drum stabilit, măcar sub formă de program, cu principiile de bază, care să anunțe desprinderea de sistemul bolnav de boala comunismului, de teroarea comunistă... Ne-am dat seama, după mulți ani, că așa numita revoluție nu a fost altceva decât o bine pregătită schimbare la nivel superior, a ceea ce a fost și nu doream să mai fie...

Și despre Constantin Noica voi povesti puțin. Mi-a bucurat sufletul, când i-am căutat lumea și am reușit s-o ating, în “rezervația de metafizică de la Păltiniș” cum a numit-o Sorin Dumitrescu, unde s-a arătat a fi un Om cu un cuget de mare clasă, deschis și pentru mine, un “neica nimeni”... L-am îndrăgit, iremediabil, după lunga plimbare pe zăpada groasă și timpul petrecut seara la sobă, unde am vorbit vrute și nevrute. Nici nu mai am curaj să mă mândresc, că am fost acceptată ca interlocutorul său, că a fost atât de deschis și m-a numit după această întâlnire, “dragă prietenă”...

Atât pot să spun cu tărie că dacă ai norocul să prinzi un moment de intensă și concentrată trăire, poți învăța într-un timp scurt, cât te chinui îndelung și fără sorți de izbândă, să asimilezi învățăturile minunat folositoare... Figura tutelară a lui Constantin Noica era Goethe, chiar afirma că “Nimic din ce e goethean nu mi-e străin”, așa că în “Jurnalul de idei” arată că tehnica de ignorare a răului este să nu-i dai nume...

Rețin așa de bine replica lui Constantin Noica la vâlva făcută în jurul lui și a Păltinișului, că acolo, de fapt nu e nici un paltin... Toată viața e o parabolă, mărturisește că l-a urmărit pilda fiului risipitor, dar “de fapt am fost fratele”, fratele Alexandru, nu făcând abstracție de relele pământului, ci căutând totdeauna dacă există un minim bine, atunci, “tot răul e spre bine”...

Cred că din dragoste de oameni Noica s-a “sihăstrit”, a rupt din timpul lui prețios de muncă, întinzând mâna semenului în derută, cum mi-a întins-o și mie, acea mână înroșită de frig, de bătrânețe, de despicatul lemnului de foc, în timpul iernilor grele de la Păltiniș. Dumnezeu i-a făcut voia, să odihnească în cimitirul mănăstirii, de unde, cred, ne îndeamnă să nu abandonăm autenticul spirit românesc trăirile autentice pe meleagurile carpatice...

Colega de liceu și prietena mea, Shelly, a plecat, la terminarea liceului, împreună cu familia în Israel, apoi a ajuns, după ce s-a măritat, cu Avi Perry, în America. A venit în România cu soțul, în vizită, cu ani buni înaintea “revoluției” și Shelly și-a căutat vechii prieteni și colegii. M-a găsit și pe mine în una din reveniri, m-a cheamat la hotelul Athene Palace. Am găsit-o ușor. Era însoțită de un tip, care “o ajutase” la bagaj. La masă am rămas foarte surprinsă să aflu cât de minunată este în țara noastră, nu ne lipsește nimic..., cum “crește” salamul de Sibiu (atunci era o raritate) pe marginea drumului, cum circulă câinii cu covrigii în coadă...

Când am prins un moment în care am rămas numai cu Shelly, am avertizat-o că acest personaj mi se pare dubios, îi spun că la noi străinii sunt supravegheați cu cine vin în contact, că nu m-ar mira să fie ascultată de sofisticate aparate montate pe acolo etc... Shelly a râs și mi-a spus că românii sunt obsedați de “secu...”, că suntem așa săraci, că nu avem mâncare și eu cred că avem bani pentru aparate sofisticate de ascultare... Când a apărut domnul X, spre care eu îmi îndreptasem neîncrederea îi spune: “Auzi, Traiane, prietena mea, Doina te crede securist”. A fost derută totală la ambii parteneri ai americancei, mutrele noastre părând împietrite, încât întâlnirea noastră s-a terminat repede...

A doua zi, mi-am luat “inima-n dinți”, mă prezint la șeful personalului, îi explic despre prietena din copilărie, cu care m-am întâlnit pentru puțin timp. Fac acest “autodenunț”, pentru că lucram ca geolog cu hărți, socotite foarte secrete, mereu eram prelucrați și speriați în ședințe lungi, despre păstrarea secretului de stat...

...Bogățiile țării, de care știau toți, erau strașnic păzite. Surpriză: știau că m-am întâlnit cu Selly. După revoluție s-au confirmat presupunerile noastre, ale tuturor, că eram ascultați, au arătat la TV ce aparatură modernă deținea securitatea, sărăcia era doar pentru noi, prostimea.

Nu totul era fiere în viața mea socială, mergeam la diverse cene literare cu poeta Valeria Deleanu, ieșeancă, pe careo cunoșteam bine, familiile noastre erau prietene. Ea m-a introdus, cu emfază, "prietena și colega de școală, D.", la cei ce se războiau cu scrisul. Era mai mare ca mine cu 17 ani, dar nu conta, că oricum nimeni nu-i cunoștea vârsta, ea spunând tuturor că este în afara timpului...Scrisa poezii foarte frumoase, citea cu multă plăcere, de fiecare dată, era o apariție remarcabilă. La cene am căpătat curajul să cred că voi putea, în scris, să exprim liber gândurile ce nu aveam curajul să le discut cu nimeni.

Când îmi amintesc de acele timpuri, zâmbesc. Căram un uriaș proiector, un ecran, diapozitive, și citeam poezii triste. Uneori mergea cu mine și Bogdan, băiatul meu, care cânta la pian, pentru un fundal sonor... Lumea aprecia acest melanj, iar eu, stimulată de laudele primite, continuam să scriu pe hârtii și hârtiuțe de tot felul, umblând cu cei pomeniți la cenaclul "Luceafărul" condus de Cezar Ivănescu, la cenaclul Academiei, condus de Potopin, la cenaclul "Enăchița Văcărescu" condus de Ionescu... Ajungeam și la alte cene: Bacovia, Simion Mehedinți, etc..., oriunde mă chemau Valeria și amicii ei.

Toate aceste lucruri au fost date uitării după revoluție, până într-un moment când am deschis "cutia Pandorei" și am început să public la editura Amurg Sentimental, pe banii mei, puțini și drămuți, volumele de poezii, în tiraj restrâns, pe care le-am dăruit prietenilor, altfel eu neștiind să relaționez cu cei dragi...

Mă puteți întreba: "bine, dar ce legătură au toate acestea cu calitatea de martor?", iar eu, deși nu pot răspunde cu precizie, simt că toată viața mea merge pe direct, din grota cugetului meu, sperând, sperând mereu, că pot să ajung, să ies, să renasc, în lumina cea adevărată, cândva,...poate foarte curând... cine știe?...

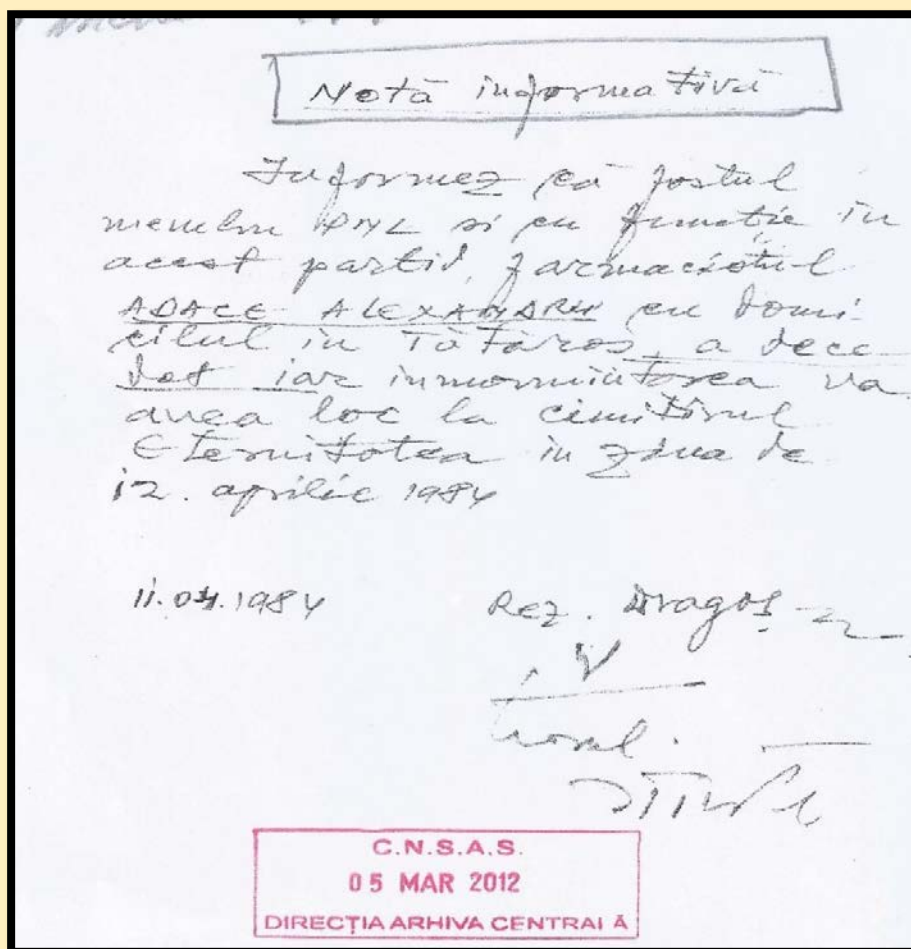
Pentru fiecare oră mă judecă veacul, trist mă privește OCHIUL... Nepăsarea aleargă laolaltă cu MIELUL sufletului meu... Gândul a început să se multiplice, caleidoscop de cioburi colorate. În felul meu, le folosesc în combinații schimbătoare, dar aud chemări din nedeslușite zări, deloc

Doina Vodă-Adace

Eu, despre tata (calitatea de martor)

întâmplătoare... TU, ce îmi trimiți nenumărate semne, fă vrednică și partea de trudă ce încerc să o fac...

Pe țărișoara asta cu un contur de pește, te rog, îngenunchiată, pune, Doamne, mila ta drept sigiliu. Amin.

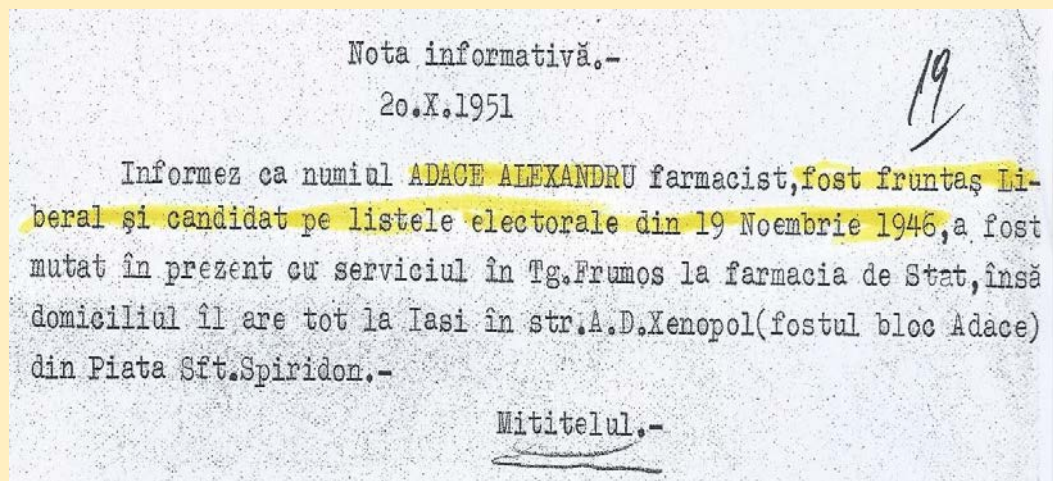

După citirea dosarelor de la CNSAS, Direcția Arhiva Centrală, nu-mi vine a crede că s-a încheiat povestea tristă a vieții tatălui meu care a fost conștient că n-are încotro și viețuiește în întunecatul spațiu, strict delimitat și continuu supravegheat de "securitate", prin teroarea criminală comunistă și urmașii acesteia.

(15) Adace Alexandru a decedat și a fost înmormântat....(11.04.1984)

Nota informativa, de mai sus, așa cum a fost adusă la cunoștința Securității, în 1984, de către o “sursa oficială”, este oare ultima pagină a Dosarului individual pe numele Adace Alexandru?

Printre primele *Note informative* din dosarul tatei, am găsit transcrierea unei informații care aduce la cunoștință o situație ce pare banală pentru anul 1951: *Adace Alexandru a fost mutat cu serviciul la Tg. Frumos, însă locuiește tot în Iași, la vechea adresă...* Cred că informația a fost dată și transcrisă la *Dosar* pentru ca urmărirea să se realizeze cu continuitate și cu toată atenția, la locul de muncă și acasă, sarcina informatorului fiind mai dificilă... Luând în considerare data informării (20 octombrie 1951), plasăm această notă informativă în perioada premergătoare Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 554 din 22 august 1952 și a Deciziei M.A.I. nr. 744 din 25 august 1952, fiind dovada începerii prigoanei comuniste cu mult înainte de decizia criminală din 1952...

Nota informativă.-
20.X.1951

Informez ca numiul ADACE ALEXANDRU farmacist, fost fruntaș Liberal și candidat pe listele electorale din 19 Noembrie 1946, a fost mutat în prezent cu serviciul în Tg.Frumos la farmacia de Stat, însă domiciliul îl are tot la Iasi în str.A.D.Xenopol(fostul bloc Adace) din Piata Sft.Spiridon.-

Mititelul.-

(16) Prima Notă informativă din care reiese că Adace Alexandru era urmărit încă înainte de octombrie 1951...20 octombrie 1951

Într-un *Extras din dosarul motivelor de suspiciune*, la o *Foaie personală*, nedatată, de la Inspectoratul Regional de Siguranță Iași, se sublinia: Adace Alexandru făcea "propagandă antiguvernamentală, antisovietică, în rândurile țăranilor care vin la farmacia lui, cu priză în rîndul țăranilor", partea de jos a documentului reprodus mai jos...

INSPECTORATUL REGIONAL DE SIGURANȚA IASI

FOAIE PERSONALĂ

A numitului: Adace Alexandru

NUME: <u>Adace</u>	PRENUME: <u>Alexandru</u>
PROFESIUNEA: <u>farmacist</u>	DATA NAȘTERII: <u>1904</u>
INSTRUCȚIA: <u>farmacist</u>	COMUNA: <u>Fălciu</u>
NAȘCUT LA: <u>1904</u>	Județ: <u>Fălciu</u>
COMUNA: <u>Fălciu</u>	ȘCOLA: <u>Școala nr. 1</u>
FIUL LUI: <u>Justițiu</u>	FRATE: <u>Justițiu</u>
ȘI AL: <u>Klemențina</u>	FRATE: <u>Klemențina</u>
PROF. PĂRINȚILOR: <u>farmacist</u>	PROF. PĂRINȚILOR: <u>farmacist</u>
DOM. PĂRINȚILOR: <u>Dom. Xenopol NEF</u>	DOM. PĂRINȚILOR: <u>Dom. Xenopol NEF</u>
CEȘTORIT LA: <u>Dom. Xenopol</u>	CEȘTORIT LA: <u>Dom. Xenopol</u>
CA: <u>Dom. Xenopol</u>	CA: <u>Dom. Xenopol</u>
DIN COMUNA: <u>Dom. Xenopol</u>	DIN COMUNA: <u>Dom. Xenopol</u>
DE PROFESIE: <u>Cosmăc</u>	DE PROFESIE: <u>Cosmăc</u>

SITUAȚIA MILITARĂ

Recrutat în anul: 1924

La Ceroul de Recr: 1924

Incorporat în anul: 1924

Luna: 1924

La Regt: 1924

La Comandă: 1924

Gradul: 1924

Poziția în unitate: 1924

Eliberat de: 1924

În ziua de: 1924

Anul: 1924

Locuință anterioară: 1924

Locuință actuală: 1924

Legături de prietenie: 1924

Legături de rudenie: 1924

Observații: Propagandă antiguvernamentală, antisovietică, în rândurile țăranilor care vin la farmacia lui, cu priză în rîndul țăranilor.

C.N.S.A.S.

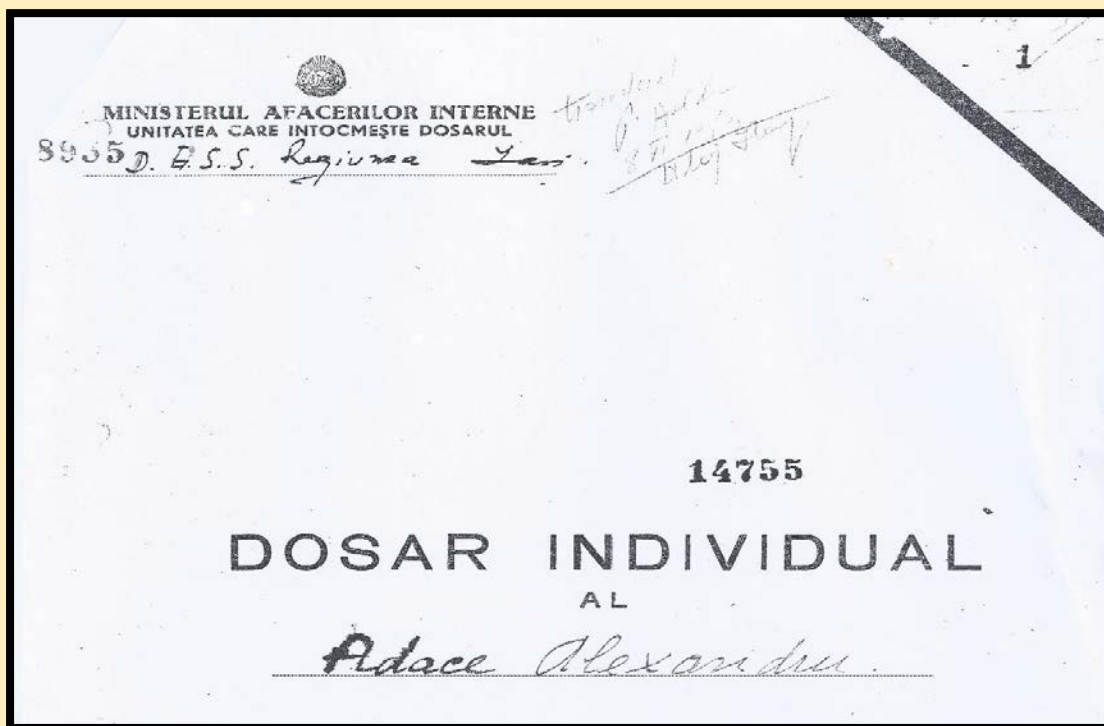
27 FEB 1924

(17) *Extras din dosarul motivelor de suspiciune, în FOAIA PERSONALĂ a numitului Adace Alexandru - la partea de jos a paginii:*

Propagandă antiguvernamentală antisovietică, în rândurile țăranilor care vin la farmacia lui, are priză în rândurile țăranilor.

De la Motivele de suspiciune și Notele informative semnate de cunoștințe ale celor urmăriți, ca dușmani ai poporului, arestați și ținuți în detenție, în colonii de muncă forțată, până la stilul mai recent și cel actual, cu metode mai sofisticate, mai discrete, dar cu mult mai perverse, au existat etapele intermediare cu puncte fixe, în 1954, în 1957, în 1964 și în 1989...

DOSARUL TATĂLUI MEU

(18) Pagina 1
al Dosarului
individual al...
Adace Alexandru
(1952, 1)

Datele din dosarului tatălui meu, Adace Alexandru, mi-au dat multă bătaie de cap, căci nu am putut să înțeleg cum a fost posibil să nu găsesc nici o logică în desfășurarea evenimentelor, a deciziilor și aplicarea lor.

(2) 6

FIȘA PERSONALĂ

Intocmită de Direcția, Regimul de Tă
 Numele și prenumele: Adace Alexandru
 Cu porecla: -
 Nume fals: -
 Semnătura infractorului: Adace Alex.

Felul infracțiunii:		Ocupațiunea: <u>farmacist</u>	
Origina socială: <u>med. burghez</u>		Apartenența politică: <u>in fecut P.M.L. in prezent medic cabinet</u>	
Avere:		Vârsta: <u>47 ani</u>	
Anul nașterii, comuna, județul, țara: <u>2 Iunie 1907 în Tg. Fălticeni - Surgeeni-Nele</u>		Ultimul domiciliu: comuna, județul, țara: <u>Târg. A. D. Kono pol. 1.</u>	
Domiciliul anterior:		Naționalitatea: <u>Rom</u>	
Cetățenia: <u>Rom</u>		Religie: <u>ortodox</u>	
Religie: <u>ortodox</u>		Starea civilă: <u>casătorit</u>	
Fotografiat de:		Tată: <u>Justina</u>	
A fost:		Mama: <u>Chesalia</u>	
Originea Nr.:		Soț (+): <u>Justina</u>	
Dactiloscopia de:		Copii: <u>1</u>	
Stadiu: <u>Form. farmaceutică</u>		Rude:	
Limba ce posedă: <u>română</u>		Rude:	
Situația militară: <u>Cap. rez. Cl. 1929</u>		Rude:	
Specificalitatea infractor:		Rude:	
Formula dactiloscopică:			
FOTOGRAFIA			
			

C.N.S.A.S.
27 FEB 2012
DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

(19) Adace Alexandru, Fișa personală, -pagina 1

SEMNALMENTELE

1. Talia: m. 1 cm. 74
f. mic, mic, mijlociu, înalt, f. înalt.

2. Corpolența potrivit
slab, sveit, potrivit, bine făcut, mare.

3. Fața { culoarea roșu
forma rotundă
culoarea: roză, palidă, brună.
forma: rotundă, ovală, patrată, plină sau slabă.

4. Fruntea mijlocie
mică, mijlocie, mare, turcită, plină sau slabă.

5. Părul { culoarea negru
ondulat, neted, chelie.
culoarea: blond, roșu, castaniu, negru, sur, alb.

6. Ochii cașu
albastri, cenușii, albi, portocalii, castaui deschis, castaui închis, particularități.

7. Sprâncene { forma arcuite
culoarea: se notează când diferă de a părului capului.

8. Nasul { profil cu vâlc
fața clap
directiile: concav, convex.
f. drept, ondulat, turcit, scobit, boltit.

9. Gura mijlocie
mică, mijlocie, mare, buze groase, subțiri, resfrante.

10. Bărba multă
subțire, lată, dublă, cu gropiță.

11. Urechile mijlocie apăsate
mici, mijlocii, mari, depărtate, lipite/găurite.

12. Semne particulare
cicatrice, pigmenări ale
pielei, tatuați, fracturi,
anchiloză, picioare în X
sau O, ghebos, ampu-
tări, etc.

Legături politice	Caracterizări speciale asupra individului
<u>la L. P. N. în C. R. A. C.</u> <u>m. 1945</u>	C.N.S.A.S. 27 FEB 2012 DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

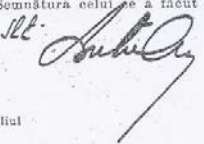
Impresiunile digitale a mâinii stângă

Mare	Index	Mijlociu	Inelar	Mic
				

(20) Adace Alexandru Fișa
personală- pagina 2

Doina Vodă-Adace

Eu, despre tata (calitatea de martor)

Zina arestării și compoziția la arestare	Rezultatul percheziției	Antecedente	Condamnat Prin sentință sau decizie	
18 Aug. 94	negativ	Condamnat 4 luni închisoare pt un delict de violență!		
			Locul unde se execută pedeapsa	
Observațiuni și note oficiale		Semnătura celui ce a făcut foaia Sigiliul Semnătura ofiterului de poliție unde s'a fotografiat și dactiloscopia C.N.S.A.S. 27 FEB 2012 DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ Sigiliul		
Impresiunile digitale ale <u>mâinii drepte</u>				
Mafe	Index	Mijlociu	Inelar	Mic
				

(21) Adace Alexandru Fișa
personală-pagina 3

DRSS BĂRLAD KATRE DRSS IASI =4= INTRATE 28
44939
12 Luna C. vară Ziua 22

BĂRLAD NR. 418 21-8-1952

LA ADRESA DVS NR. 312/4778 DIN 11 AUGUST
A C. VA PĂREM CUNOSCUT CA NUMITUL ADACHE
ALEXANDRU ADACHE ALEXANDRU 7 DE PROFESIE
FARMACIST SI SEMNALAT DE DVS CA SĂR AFLA ÎN
COMUNA MURGENI PEE BĂRLAD A FOST RETINUT
DE CĂTRE ORGANELE NOASTRE SI URMEAZA CA
DVS SĂ TRIMITZEȚI DELEGAT PENTRU RIDICAREA
ACESTUIEA RUGĂM COMUNICĂȚI REZULTATUL
PT. MAIOR DE SEC MAIOR DE SEC HUIDAN
NR. DE 312/52 DIN 21 AUGUST 1952

22-8-1952
3
- în lucrări.
- în ce problemă este?
Lt. Col. S. S. S. S.

21/8-23
Alexandrescu

(22) ARESTAREA
DE LA MURGENI A FOST
REALIZATA

Transcriere dificilă...

DRSS Bârlad către DRSS Iași

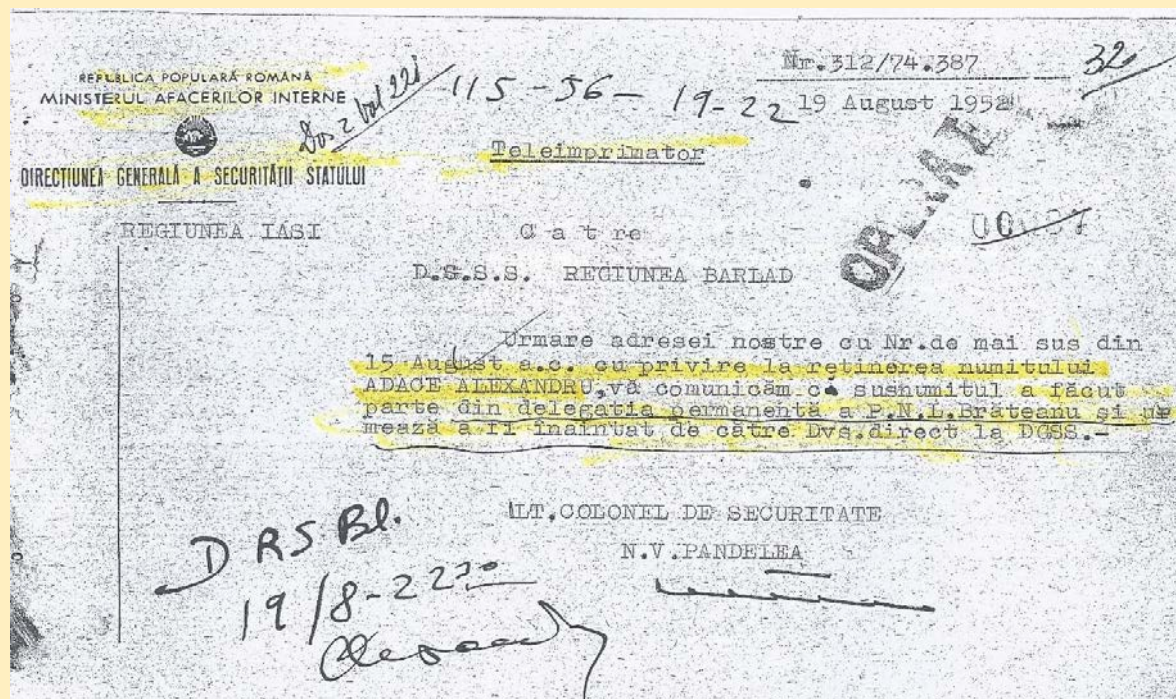
Bârlad nr. 21-8- 1952

*La adresa dvs nr. 312/74.384 din 15 augustvă facem cunoscut că numitul **Adachi* J. Alexandru** de profesie farmacist și semnalat de dvs că s-ar afla în comuna Murgeni reg. Bârlad a fost reținut de către organele noastre și urmează ca dvs să trimiteți delegat pentru ridicarea acestuia. Rugăm comunicați rezultatul.*

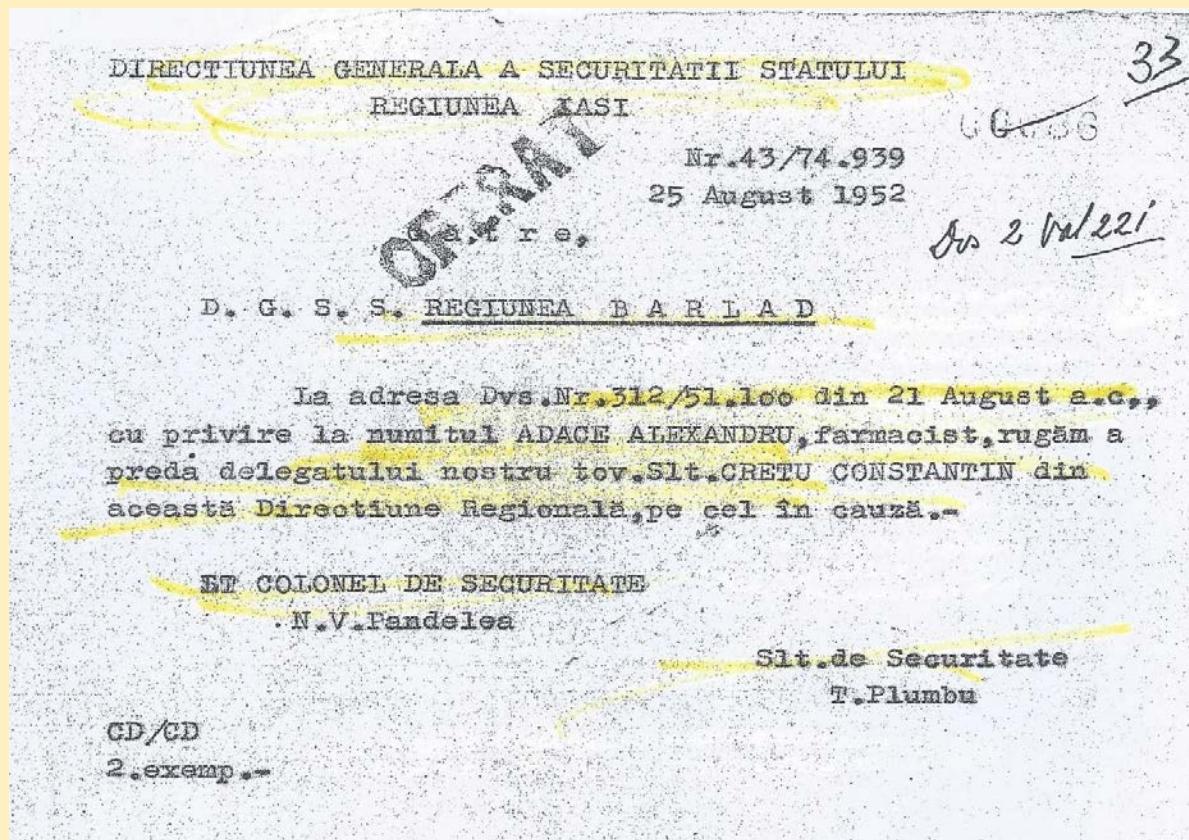
Pt. maior de securitate HuidanNr. 312 din 21 august 1952

**Variantă des întâlnită pentru Adace (nota noastră)*

TRANSFERUL ARESTATULUI DE LA BÂRLAD LA IAȘI

(23) Adresă a M.A.I. Iași către D.G.S.S. Bârlad, referitoare la reținerea tatei

(24) Adresă a M.A.I. Iași către D.G.S.S. Bârlad, referitoare la reținerea tatei

28 August 1992

Data în fața noastră
Slt. de Securitate

DECLARAȚIE

Subsemnatul Adace Alex născut în anul 1907
 Lună Iunie ziua 2 fiul lui Justin
 și al Clementina de profesie farmacist
 cu ultimul domiciliu în Jos 14. 2. D. Kewopel 6. 1
 am fost înscris în 1946 PNL
 și am deținut funcția de șef Secția Populare
Candidat în listele electorale în 1946
 și în această calitate declar următoarele:

În anul 1946 tatăl meu Justin
 Adace care conducea Secția PNL Populare
 în bolnavie, l-am înlocuit eu și
 am fost funcționar și tatăl meu
 am candidat în listele electorale
 la alegerea din 1946 -
 drept punct care revine pentru
 declarație -

Adace

28/08/92

(25) Adace Alexandru -
 Declarație referitoare la
 contextul în care, în anul
 1946, a intrat în politică,
 înlocuind pe tatăl său, Justin
 Adace, care era bolnav

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIUNEA GENERALĂ A SECURITĂȚII STATULUI

PROCES-VERBAL DE INTEROGATOR

5 Sept. 1952 Orașul Iași

Interogatoriul a început la ora 9 și 15 minute. Interogatoriul s'a terminat la ora 10 și 15 minute.

Eu, Doina Vodă-Adace P.R.S. Iași
am interogat în calitate de anchetator

1. Numele A. Iose (pe arestatul, rețențului, măștii) 2. Pronumele Alexandru
3. Anul, luna și ziua nașterii 1907, 2 Iunie 4. Locul nașterii
Tg. Frâncu Râșnov Județul Argeș
5. Cetățenia Rom. 6. Naționalitatea Roman
7. Apartenența politică P.M.L. Brătianu din ce an 1946
8. Studii Liceal în formă la Iași până în 1934.
(când, unde și ce școală a absolvit)
9. Profesia Farmacist 10. Ultimul loc de muncă și
funcția Iași - Borla - farmacist
11. Ultimul domiciliu Iași, str. A.D. Xenopol
12. Situația familială Casătorit cu 1 copil - Julia
(soția, copii, numele lor, vârsta
Iose, domiciliu și ocupația) Klugher (fete) 45 ani casată - Doina Vodă-Adace 9 ani

C.N.S.A.S.

27 FEB 2012

DIRECTIA ARHIVA CENTRALA A

13. Origina socială mic burg - a fost supranumit de
formare - deosebit (1947.)
1944 și în prezent)

14. Activitatea politică până în 1947. În 1946 am candidat
pe listele P.M.L. Brătianu - în ce partid politic a fost.
Participare în alegeri P.M.L. nu am candidat în nici
un an în care mi s-a dat dreptul.

Semnătura,

Doina

Md. Nr. 136

(26) Proces-verbal de
interogator, 2 septembrie 1952-
pagina 1

Intrebare: După terminarea școlii ce faceți ai
 Urmare: - ocupat - -
 Răspuns: După terminarea studiilor, am intrat
 ca farmacist în profshkola tatălui meu care avea
 farmacie la Im. pîrî în anul 1938. În anul
 1938-39 am fost ca asistent la farmacia Noghi-
 din Targoviste. În anul 1939 am revenit
 la farmacia tatălui meu pînă în 1941 când am
 fost convocat - în 1941 am fost convocat la
 ambulatoriu în la spital. Campania etc.
 În 1944 am revenit la Im. și am lucrat în
 farmacia tatălui meu pînă în 1947 - a doua oară
 în tebor: pentru ce foste ai fost decont?
 Răspuns: am fost decont pentru două facturi
 a medicamentelor și distribuției lor pe frontul
 de război - 1941
 În tebor: Deci ai luat parte pe frontul
 antirsovietic?
 Răspuns: am fost pe frontul antirsovietic
 în calitate de farmacist la ambulatoriu
 și pînă la Odessa și în spital și campanie
 la Simferopol -
 Cu ambulatoriu am fost în anul 1941
 și în spital de campanie am fost în anul
 1943 -
 În tebor: Deci ai făcut parte din ~~politic~~ poli-
 tist major, Br. 2, Căstăpau și servaul de spionaj
 Străin?
 Răspuns: Nu am făcut parte din Politică, SS
 și Br. 2, Căstăpau sau serv. spionaj
 Străin.

27 FEB 2012
 DIRECTIA ARHIVA CENTRALA A

Semnătura,

A. Teodor

(27) Proces-verbal de
 interogator, 2 septembrie 1952-
 pagina 2

Urmare: In toate: ce mai sunt cunoscut
si in stramotale si ce legaturile ei cu ele:
Ce alte persoane mai cunosc. Cu
si una leg. cu persoane fugite
in stramotale:

Răspuns: Nu am mai cunoscut
tute plecate sau fugite in stramotale.
Din nou: nu cunosc alte persoane
care sa aiba cunoscuti cu persoane
fugite in stramotale..

In tribuna: Cand te-ai mers in partidul
liberal, unde cum ai si de cine ai
fost recomandat?

Răspuns: Am acceptat sa candidat
in partidul liberal pe lista din anul
1946 la propunerea lui (Osvold) Președinte
președinte al P.N.L. Botoșani - Toti - Am
candidat pe lista si am fost si de
get la sectia de votare Popriceni.
Mentionez ca am candidat pe lista
totului meu care era totuși si bolnav el fusese
sechela liberal. - Am dus la totuși meu
a fost suf de rector pe reș. Popriceni pe
in 1938.

Intrebare: Ce functii ai indeplinit?

Nu am indeplinit nici o functie si
in partidul liberal

Răspuns: Cu ce elemente sibi m-am
partidului si in tribuna legaturile si
ce cunosc ele:

C.N.S.A.S

27 FEB 2012

DIRECTIA ARHIVA CENTRALA

Observatie: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către arestat sau
martor, iar ultima pagină și de către anchetator.

(28) Proces-verbal de
interogator, 2 septembrie
1952- pagina 3

Urmare: Raspuns: Nu au avut legatur
cu unu sau cu alti de (asalt)
Raspuns: Nu au avut legatur
cu la forta sau cu la cauzele
de la.

In the town: Dace is a great family like sales
including even in the vine, to share - even to
it - etc. because we are a great family
santos. ?

Response: The name of this is an apt
friendly color scheme.

Intéressé: Ce parti-ci s'en est allé le
dehors du 1946 et 1948. —

Rospars: În 1966 am ca achi adăb fe
botala la chiperati. P.M.L. Brestu n
— fnt de lapat la nctia de iotire
P-friciari. — Ia 1968 niam exoratal chiperat
le vot. —

Prezentul proces verbal se referă la
timp, după ce mi-a fost dat acest document
cu încredință și credință întru că
de la stăruie la mine pentru a se pune

[Handwritten signature] *[Handwritten signature]*

C.N.S.A.S.
27 FEB 2012
DIRECTIA ARHIVA CENTRALA

Semnătura.

PROCES - VERBAL Nr. 5

Sedința Comisiei constituită pe bază Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 1554 din 22 aug. 1952 și a Deciziei M.A.I. nr. 744 din 25 aug. 1952.-

În ziua de 27 septembrie 1952 s-a întrunit Comisia sub președenția tov. Ministrului Adjunct M.A.I. ALEXANDRU ION, fiind prezenți următorii membrii:

- General Maior de Securitate NICOLSCHI ALEXANDRU
- General Maior de Securitate MAZURU VLADIMIR
- Colonel de Securitate CORIN AUREL
- Lt. colonel de Securitate BUTIOA FRANCISC
- Lt. colonel de Miliție ERDEI IOSIF
- Maior de Securitate BINHORN WILHELM
- Maior de Securitate VINTILA MARIN

Secretarul Comisiei a prezentat pentru desbatere și hotărâri un număr de 203 dosare.-

1.- Pe baza materialului existent, Comisia în unanimitate analizând caz cu caz, a hotărât internarea în Colonii de Muncă pe termenele arătate în dreptul fiecăruia, pedeapsa începînd de la datele arătate mai jos, a următorilor:

133. ADACE ALEXANDRU din Iași pentru 60 luni de la 19.VII.1952.-

IV.- Pe baza hotărîrilor luate, Secretarul Comisiei va lua toate măsurile pentru aducerea lor la îndeplinire:-

Președinte
MINISTRU ADJUNCT M.A.I.
Alexandru Ion

C.N.S.A.S.
27 FEB 1952
DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

Membrii

Cl. Mr. de Securitate Nicolșchi Alexandru	Colonel de Securitate Corin Aurel	Lt. col. de Miliție Erdei Iosif
Cl. Mr. de Securitate Mazuru Vladimir	Lt. Col. de Securitate Butioa Francisc	Maior de Securitate Binhorn Wilhelm
Secretar: Mădăraș Doina Vodă-Adace		M. de Securitate Vintila Marin

(30) PROCES-VERBAL Nr. 5 al Comisiei conduse de General Maior de Securitate Nicolșchi Alexandru, care conține lista cu 203 persoane condamnate la internare în Colonii de Muncă; Adace Alexandru, la nr. 135, 60 luni, de la 19 august 1952.

Conform decretului nr. 6/1950 (abrogat prin decretul nr. 257 din 1952) a fost schimbată denumirea de unități de muncă în colonii de muncă.

Urmare a H.C.M. nr. 1554 din 22 august 1952 și a deciziei M.A.I. nr. 744 din 25 august 1952 au fost trimise în unități și colonii de muncă în perioada 1950–1954 un număr de 22.077 persoane, astfel:

- *în 1950 în unități de muncă 5.154 persoane;*
- *în 1951 în unități de muncă 2.519 persoane;*
- *în 1952 în colonii de muncă 11.913 persoane;**
- *în 1953–1954 în colonii de muncă 2.491 persoane.*

**Numărul mare de elemente trimise în colonii de muncă în anul 1952, este format din persoane ce au lansat zvonuri alarmiste cu ocazia reformei monetare din acel an, membrii legionari reținuți conform ordinului M.A.I. în perioada 18–19 iulie 1952, persoanele din conducerea fostelor partide burgheze, reținute conform ordinului nr. 490 din 1952 Cabinet M. A. I. și altele...*

Comentariul de mai sus, fără date și autor, între datele de la CNSAS, pare să fie făcut în 1954, înainte de eliberarea lotului din care făcea parte și tatăl meu, Adace Alexandru...

Luând în considerare datele obținute de la Arhiva Centrală C.N.S.A.S. mi se pare că, începând din toamna anului 1953, a fost făcută o reanalizare a dosarelor condamnaților politici și evoluțiile următoare sunt posibil a fi împărțite în etape, mai lungi sau mai scurte: 1954 – eliberare masivă a deținuților; 1957 – concept nou de urmărire a foștilor deținuți; 1964 – amnestia și continuarea urmăririi sistematice, pe baze (mai) noi...

Secția C
Lt. Maj. Porfichi Eremia - 35
7 Decembrie 1953 -

- Referat -

Consultând dosarul special Nr. 278.
Vol 2 folia 83-124-388-398. într-un de
stăruitor de conducere a P.N.L. ce a înca-
drat în ord. 490 din 9 August 1952, pe-
rute la aceasta Direcție Regională.
figura în numele Adache Alexandru
născut la 2-6-1907. Tatăl lui este
în Clementina de profesie farmacist cu
ultimul domiciliu în sat. Kemopol. El
fost încadrat pe timp de 60 luni -

Lt. Maj. Porfichi Eremia -

(31) Referatul locotenentului
major Porfichi Eremia, de la M.A.I.,
Direcția Regiunii Iași, din care reiese că
în dosarul special al tatei, Adache
Alexandru, cu Nr. 278, figurează ca
element de conducere a PNL, care a fost
încadrat pe timp de 60 luni, conform
Ordinului 490 M.A.I. din August 1952

**Din referatul locotenentului major Porfichi Eremia, de la M.A.I., Direcția Regiunii Iași, reiese
ca dosarul special al tatei, Adache (= Adace, nn) Alexandru, cu Nr. 278 are o încadrare nouă așa
cum reiese din referatul de mai jos.**

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIA Reg. Tan.
SECȚIA „C”

STRICT SECRET
Data 9 XII - 1953.

REFERAT

Subsemnatul Forfichi Gruciu C. Maj. studiind dosarul M. A. I. Nr. 92. de austrie din care rezultă că dosarul a fost complet exploatat propun a se păstra la arhiva operativă a securității M. A. I.

Un număr de 1 persoane ce au datele minime și materiale compromițătoare se iau în evidență, iar un număr de — persoane se scot din evidență în conformitate cu următorul tabel anexă.

DE ACORDA
ȘEFUL SECȚIEI [Signature]

Lucrător op.
[Signature]

SE APROBĂ:
[Signature]

TABEL - ANEXA

Nr. de ordine	Numele și prenumele, tata, mama, data și locul nașterii	Profesia, cetățenia, ultimul domiciliu	Pe scurt informațiile compromițătoare ce există pentru fiecare persoană sau motivul pentru care se scoate din evidență	Vol. și paginile unde este trecută persoana
	PERSONE TRECUTE ÎN EVIDENȚA C.			
	<u>Adace, Stănuțu</u>	<u>Farmașiat</u>	<u>A făcut parte din delegația permanentă a R.H. P.</u>	<u>Vol. 92.</u>
	<u>fiul lui Gustin</u>	<u>cu ultimul domiciliu în</u>	<u>teanu din anul 1941</u>	
	<u>Beateșcu, născut</u>	<u>la 2 febr. 1907 în</u>	<u>la 4 luni închisoare pt</u>	
	<u>Fiul lui</u>	<u>St. Xenopol din</u>	<u>absorbea un dopel para</u>	
		<u>C.N.S.A.S</u>	<u>Core evidență, semnul</u>	
		<u>27 FEB 2012</u>	<u>practicat. În 1942 pe</u>	
		<u>DIRECTIA ARHIVĂ CENTRALĂ</u>	<u>puteră în anul</u>	
			<u>1942 a Br. S.S.S. în</u>	
			<u>securitate în C. M.</u>	
			<u>pe timpul de 60 luni.</u>	

c. 6619

(32) Referat, urmare a referatului anterior, Dosarul ADACE ALEXANDRU, primește număr nou, Nr. 92, complet exploatat, care se va păstra la arhiva operativă a Securității M.A.I. - 9 decembrie 1953.

Mi se pare destul de clar ca Dosarul nou Nr. 92, complet exploatat, trecut în arhiva operativă a Securității M.A.I., anunță situația "la zi" a urmăritului farmacist Adace Alexandru, care pe baza informațiilor existente la dosarul anterior (Dosar Nr. 278, M.A.I. Regionala Iasi, Sectia C) și, mai ales, Procesului -Verbal

Nr. 5 al Comisiei conduse de General Major de Securitate Nicolschi Alexandru, care conține lista cu 203 persoane condamnate la internare în Colonii de Muncă, cu Adace Alexandru nominalizat la nr. 135, pentru 60 luni, de la 19 august 1952..., își execută pedeapsa conform celor stabilite...

- 920 -

MINISTERUL SECURITĂȚII STATULUI

Nr. _____ Data 15-IV-1954

Direcția Ser. III

Numele și prenumele lucrăt. op. care cere verificarea St. Ceaușescu

Telefon 84

Cerere de Verificare la Cartotecă

Dispuneți verificarea numitului:

Numele de familie ADACE Prenumele ALEXANDRU

Tatăl Justin Mama Ekementina Locul și data nașterii 2-Iunie 1902

Olciu - Pârleț naționalitatea Română cetățenia Română

Apartenența politică P.M.L. studiul _____ profesia Farmacist

Unde lucrează _____ funcția _____

Domiciliul Yasi - Str. Xenopol N.8

Alte indicii de identificare _____

Scopul verificării Cerut de M.A.I. Comisia Centrală

Ce informații se cer Tat ce părăsita la M.I.

cu. 5792

Se aprobă
Seful Biroului
(Oradul, semnătură)

153100
17.4
92126

(33) Cerere de Verificare la Cartotecă a numitului Adace Alexandru, cerută de M.A.I. Comisia Centrală la 15 aprilie 1954 - pagina 1

Nr. dos. obiectiv (problemă)	Arh. Nr.
Nr. „ Verificare	„ „
Nr. „ Act. Inf. grup	„ „
Nr. „ Act. Inf. individ	„ „
Nr. „ Urmărire locală	„ „
Nr. „ Urmărire pe țară	„ „
Nr. „ Ancheta	„ „

.....
Denumirea organului M.S.S. care a deschis dosarul

FELUL ACTIVITĂȚII DUSMĂNOASE

Referat -

A făcut parte din delegația
parlamentară a P.M.L. Braștului din țară
A fost arestat în cadrul ord.
496 din 9 Aug. 1952 a M.S.S.
și detinut în C.M. pe timp de o lună

Goredea dosar de ancheta Nr. 2010
transformat în dos. de arhivă
Nr. 92.

informativ
la
reședință

Gradul și semnătura verficatorului,
Det. G. Avelly
Data verificării
16/10 - 1954

Gradul și semnătura
Șefului biroului cartotecă
H. Avelly

(34) Referat de Verificare la Cartotecă a numelui Adace Alexandru, cerută de M.A.I. Comisia Centrală, cu Referatul verficatorului asupra felului activității dușmănoase a deținutului Adace Alexandru, la data de 16 aprilie 1954- pagina 2

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Subcomisia No.3

4 mai 1954
STRICT SECRET

liler

R E F E R A T

Asupra numitului ADACE ALEXANDRU arestat în cadrul ord.490 Cab.și încadrat în CM pe timp de 60 luni conf.P.V. No.5/952.

ADACE ALEXANDRU este născut la 2 iunie 1907 în comuna Fălcuș raionul Murgeni regiunea Birlad, fiul lui Justin și Clementina, de naționalitate și cetățenie română, studii licențiat în farmacie, de profesiune farmacist, căsătorit avînd un copil, cu ultimul domiciliu în Iași, Strada A.D.Xenopol No.8.

Înainte de 23 august 1944 nu a fost înscris în nici un partid politic.

Tatăl susnumitului a fost un vechi militant liberal și după 23 august 1944 reorganizîndu-se acest partid nu a putut activa pe motiv de boală. În această situație numitul ADACE ALEXANDRU se prezenta la ședințele de sector în locul tatălui său și a fost trecut și pe lista de candidați ai PNL Brăteanu, figurînd al 7-lea pe listă. Nu a desfășurat o activitate deosebită în cadrul PNL.

După alegerile din 1946 nu a mai desfășurat nici un fel de activitate politică.

În colonie nu a fost semnalat cu manifestări.
Este înapt suferind de miocardită.

CONCLUZII

Numitul ADACE ALEXANDRU a candidat pe listele PNL Brăteanu la alegerile din 1946 figurînd și ca membru în comitetul județean Iași al acestui partid. Înainte și după această dată nu a desfășurat nici o activitate politică.

PROPOUNERI

Intrucît susnumitul nu a desfășurat o activitate deosebită în cadrul PNL Brăteanu, propunem pînă la sa în libertate.

LOCOT. ELIBOWICI I.

DE ACORD
AJUTOR SEF SUBCOMISIE
Lt.Maj.Praf P.

22 Mai 1954
Conf.P.V.Nr.26/1954 Comisia Centrală
MAI a hotărît eliberarea susnumitului
Slt.Bir.

DE ACORD
SEFUL SUBCOMISIEI
Lt.Maj.Ioniță V.

C.N.S.A.S.

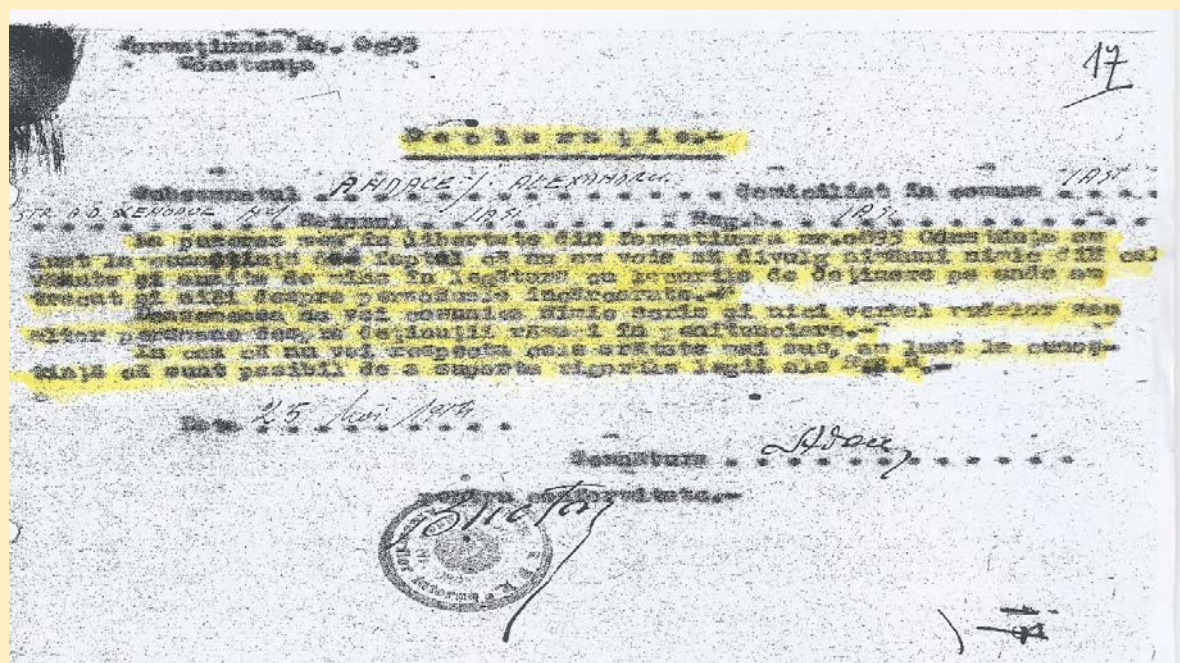
(35) *REFERAT* cu propunerea de punere în libertate, a numitului Adace Alexandru, arestat în cadrul Ordinului 490 al Cabinetului M.A.I. și încadrat în Coloniile de Muncă, pe timp de 60 luni, conform Proces-Verbal Nr. 5/1952.

În stînga jos: 22 mai 1954 Conform Procesului-Verbal Nr. 26/1954 Comisia Centrală M.A.I. a hotărât eliberarea susnumitului. 4 mai 1954

Este pentru prima oară când a fost luată în considerare declarația tatei (Adace Alexandru) despre contextul în care, în 1946, a intrat în politică, înlocuind pe tatăl sau, farmacistul Justin Adace, fost senator liberal și lider al Partidului National Liberal (Brăteanu) la Iași, care era bolnav.

Documentul de mai de sus nu pare să fi fost pe linia continuă de distrugere a intelectualilor și politicienilor formați în tradițiile românești...

A fost surprinzător..., dar nu a mai fost chiar așa de surprinzător, când am aflat măsurile care au fost luate pentru a nu fi găsit cineva vinovat... Nu a fost chiar o reabilitare a celor pedepsiți pe nedrept. Securitatea a avut grijă ca ...să nu se schimbe nimic... din ceea ce era sarcina ei să apere, să se apere, să se susțină...

(36) ANGAJAMENT de MUȚENIE, Declarație la eliberare, Adace Alexandru 25 mai 1954

Nu știu eu cum s-au întâmplat evenimentele... Securitatea a fost și ea, probabil, prinsă pe picior greșit de deciziile forurilor de mai sus... Și-a luat o primă precauție: angajamentul de muțenie, o declarație - angajament, că nu se va divulga nimănui nimic din cele văzute și auzite în legătură cu locurile de deținere, pe unde s-a trecut și nici despre celelalte persoane încarcerate. De asemenea nu se va comunica nimic scris și nici verbal rudelor sau altor persoane despre deținuții rămași în penitenciare, în caz contrar, fiind pasibili de a suporta rigorile legilor R. P. R.

382

1954. 43

Eu, Adace Alexandru, născut la anul 1907 în comuna Văzgu Falcu, județul Ilargeni, naționalitatea Bărbăntă, fiul lui Justin și al Stewcutina, de origine socială mălăgară, am fost lic. în armată cu serviciul militar satisfăcător în Regimentul Comp. 4 Fan. Roman, 1928, gradul cpt., am fost decedat cu cuștea Jules cu decedat de avere față de avere polițist în trecut P.N.L., în prezent incarcerat în carceră pentru politica P.N.L. de către Sec. Ilargeni, executare a decedat decedat la Gales, Castelu, Mădăraș în prezent am stabilit domiciliu în comuna Iasi, județul Iasi, drept pentru care am prezentat declarația.

Intocmit la data 27/11/1954

Adace Alexandru

(37)

DECLARAȚIE, la 2 zile după declarația - angajament de muțenie, Adace Alexandru dă o nouă declarație, cuprinzând și datele de bază pentru viitoarea supraveghere... 27 mai 1954

Doina Vodă-Adace

Eu, despre tata (calitatea de martor)

După aproape un an de la eliberarea unui mare număr de foști internați în coloniile de muncă de la Canal, Formațiunea M. A. I. Nr. 0851/C, București, revine la activitatea anterioară și începe completarea cu date noi a vechilor dosare..., ale vechilor "dușmani ai poporului...". S-a urmărit găsirea unor eventuale legături ale celor eliberați din închisori, unități de muncă și colonii de muncă, cu cei de acasă și/sau cu cei rămași în detenție.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
FORMAȚIUNEA Nr. 0851/C BUCUREȘTI

Nr. 23016 din 1955

SECRET
Exemplar Nr. S. C. 0951/C. (16)

CĂTRE
M.A.I.
U. M. 0129/E Buc

La adresa dvs. Nr. 003641/0855

vă comunicăm că detinutul Adache Alexandru
născ. la 20.11.1907 fiul lui Ștefan și Constantin a fost
eliberat la 27.5.1954 se află în formațiunea Nr. 003641/0855

Raionul Udrea Regiunea Constanța

Seful serviciului
[Signature]

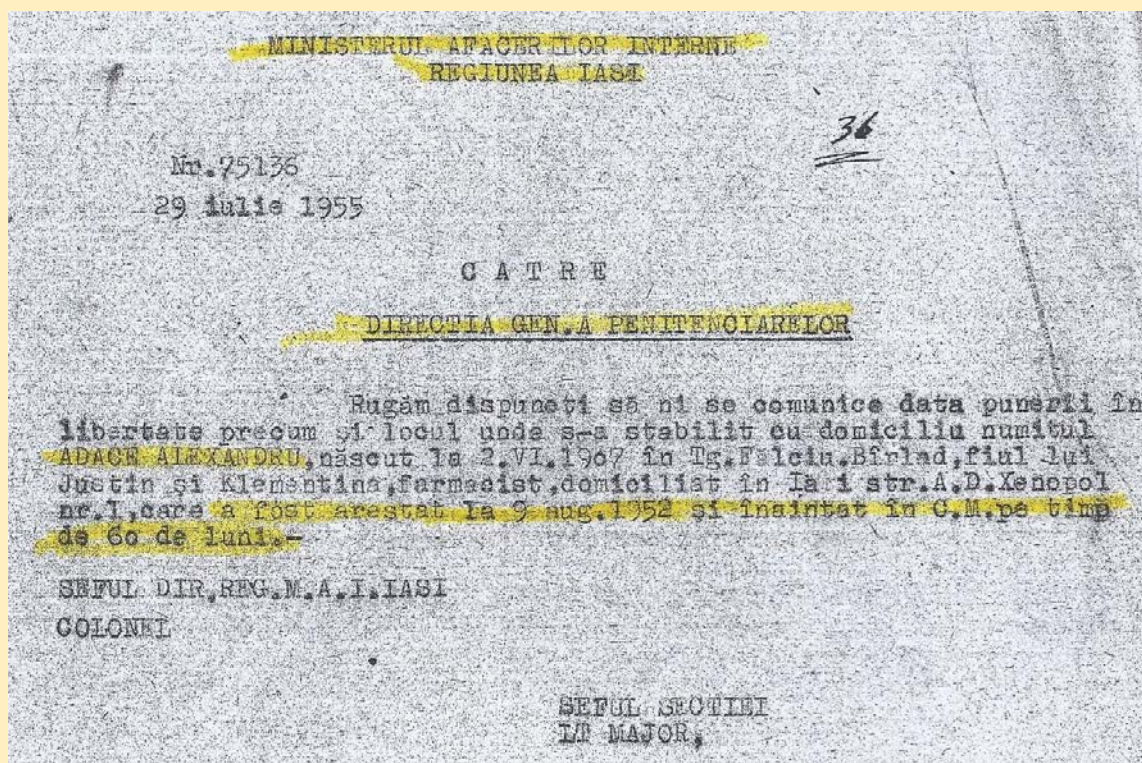
Seful biroului
[Signature]

C.N.S.A.S.
27 FEB 1954
DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

8955

(38) Datele despre
fostul deținut Adache
Alexandru (greșită
ortografia numelui, nn):
eliberarea de la
formațiunea Coloniei de
Muncă Poarta Albă, la data
de 27 mai 1954. Răspuns la
cererea M.A.I., U.M. 0129/E
București

La nivel regional, la Departamentul General al Securității Statului, Regiunea Iași, se primise ordin de urmărire a celor eliberați din Coloniile de Muncă. Dar, la acest nivel nu existau date după încarcerarea acestora. Coloniile de muncă fuseseră gestionate de Direcția Generală a Penitenciarelor..., direct, unitar, eficient... și fără amestecul eșaloanelor inferioare. Așa a început o perioadă de câțiva ani în care se (re)construiește sistemul de urmărire, vizate fiind eventualele relații ale celor eliberați cu foștii colegi din mediul politic din care au fost înainte de condamnare sau cunoștințe noi făcute în timpul detenției. Urmărirea centralizată la București a continuat...

(39) Cerere
a M.A.I. Regiunea
Iași, Către Direcția
Generală a
Penitenciarelor,
Nr. 75136, la data
de 29 iulie 1955 -
pentru a i se
comunica data
punerii în libertate
și locul unde s-a
stabilit domiciliul
numitului Adace
Alexandru. 29 iulie
1955

Se poate deduce din cererea de mai sus că unii foști internați în Coloniile de Muncă au fost obligați să aibă, după eliberare, domiciliu forțat... Nu a fost cazul tatălui meu, care a revenit la Iași. Doar locul de muncă a fost stabilit de conducerea Centrofarm (din dispoziția Securității?), la diferite farmacii în localități din regiunea Iași, cu delegație, pe perioade care nu depășeau 2-3 luni. La Iași se reactivează vechii membri ai informatorilor dinainte de 1952 și începe construcția sistemului de urmărire care va dura până după 1957.

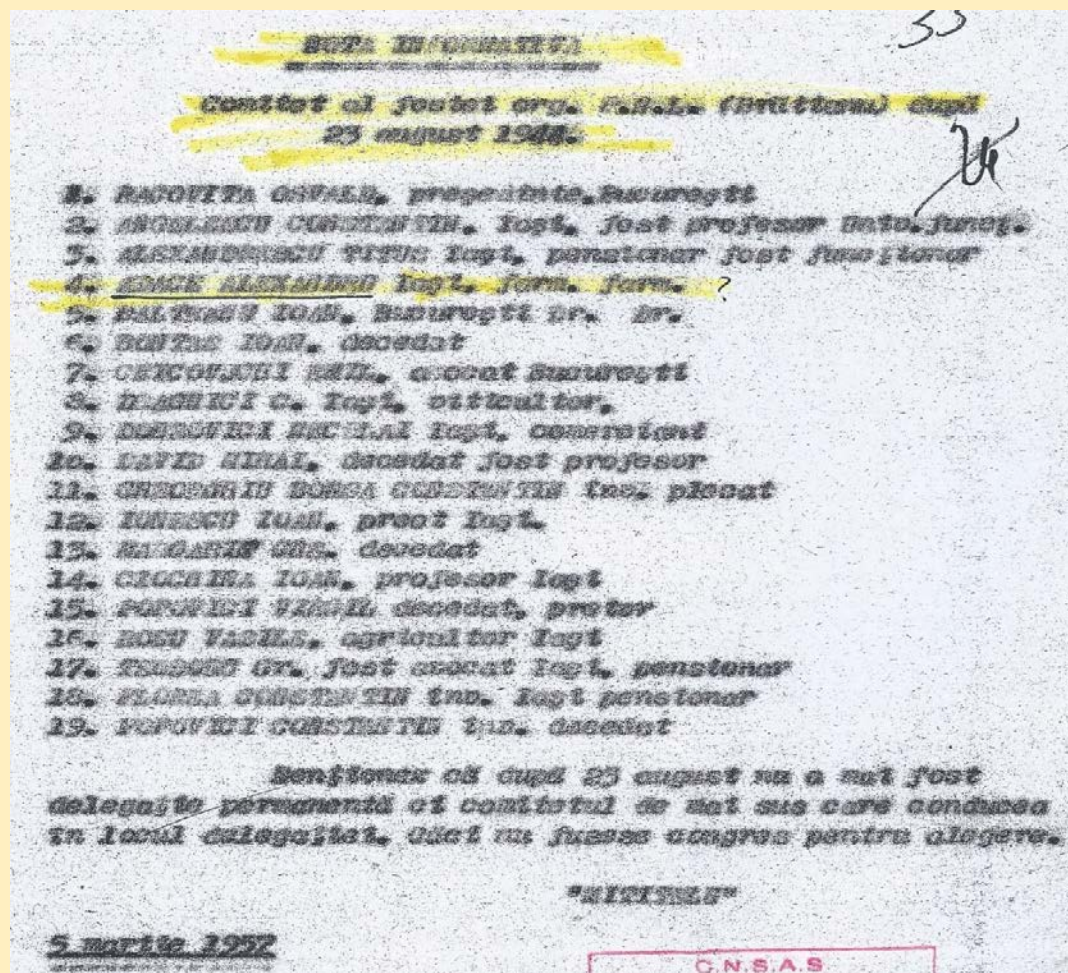
Foarte probabil și evenimentele din Ungaria, de la sfârșitul anului 1956, au impus regândirea procedurilor securității în România.

Pentru completarea dosarului Adace Alexandru, au fost cerute note informative și declarații unor mai vechi colaboratori, care avuseseră legătură cu Partidul Național Liberal (domnul Mititelu și domnul Dobrovici Nicolae).

Acțiunile informative au o altă formulă, o schimbare doar de aspect. Esența rămânea aceeași. Opozanții nu trebuie lăsați să se organizeze! Pentru tata, am dedus că au fost stabilite următoarele:

- nume de cod la Dosar- ADAM ALECU;*
- numele acțiunii informative - acțiune informativă individuală;*
- agenții dirijați - "Grecu Vasile", "Loghin Ioan" și "Matei Ioan";*
- problema (activitatea politică de bază) - P.N.L (Brăteanu).*

Acțiunea informativă individuală ADAM ALECU a fost deschisă la data de 6 aprilie 1957, conform ordinului nr. 70/cabinet central M.A.I. (București). La nivelul M.A.I. Regiunea Iași a fost emis un PLAN DE MASURI, la 20 mai 1961 și un PLAN DE ACTIUNE, la 20 iulie 1962. Realizarea acestora a necesitat unele completări ale Dosarelor, cu posibilele relații politice mai vechi sau mai noi ale urmăriților.

(40) Notă
informativă cu
Comitetul fostei
organizații P.N.L.
(Brăteanu) după
23 august 1944,
Adace Alexandru
la poziția 4,
semnată
MITITELU. 5
martie 1957

DECLARAȚIE

Subsemnatul DOBROVICI NICOLAE, născut în 1889 iulie 12 în Iași, fiul lui Spiridon și Paraschiva în trecut angajat politic în P.N.L. fost pînă în 1938 ca șef de sector Desp. II Iași Nicolina, în legătură cu cele întrebate, declar următoarele:

Comitetul reales fiind delegat cu conducerea org. Jud. Iași următorii:

P.N.L. Brătianu, după 25 august 1944

1. OSVALD RĂDOVIȚA, delegat de centru ca șef al org. P.N.L. Iași, în prezent se află în București str. Ghe. Lazăr nr.4 Etaj.

2. ION BANTAS, avocat, mort, locuia pe str. Sărăriie.

3. Invăț. FLORIN, în prezent contabil, pensionar, din informații ar locui la Atelierele C.F.R.

4. Invăț. GHEORGHIU BORSA, în prezent cu domiciliul Copou lângă școală.

5. Invăț. CONSTANTIN MARGARINT, mort

6. Farm. ALEXANDRU ADACE, în prezent în Iași str. Xenopol nr.1

7. CONSTANTIN MARGOPOL str. Ada Marinescu nr. 85.

8. TITUS ALEXANDRESCU, pensionar P.T.T., fost diriginte, făcea serviciul de secretar.

9. CONSTANTIN DRAGHICI, agricultor str. Ion Creangă Iași.

10. DUMITRU AVRANIA, muncitor lăcătuș, fost la Atelierele C.F.R. Ilie Pintilie. A stat pe str. Dr. Parhon în prezent locuiește în București.

11. Invățător CONSTANTIN FLATON, pensionar, domiciliat în Iași str. Smirlean.

///.

C.N.S.A.S.
05 MAR 2012

(41) Declarația domnului Dobrovici Nicolae, obținută de Locotenent major Petrescu Eugen, cu membrii comitetului reales, delegat să conducă organizația P.N. L. Brăteanu, după 25 august 1944. 17 decembrie 1956- pagina 1

. 2 .

Comit. Org. P.N.L. Ghe. Tătărăscu.

1. DOMITRU DOMITRIU, avocat, mart, fost președ.
2. TEODOR ZIPA, viticultor, fost sub guvernarea liberală ajutor de primar, prefect și deputat după 1946.
3. EDUARD LAZARESCU, fost deputat și senator. A fost primar la Iași.
4. Ined. PANFIL VASILE, în prezent cu serviciul la Trustul de Construcții.
5. Av. SMILOVICI, membru, candidat pe lista comunistă în 1946, locuiește pe str. Ghica Vodă.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și o semnez.

DOBROVICI

Declarația în original se află consemnată la dosarul de problemă P.N.L.

Lt. Maj. Petrescu Eugen

17. XII. 1956

(42) Declarația domnului Dobrovici Nicolae, obținută de Locotenent major Petrescu Eugen, cu membrii comitetului organizației P.N. L. Ghe. Tătărăscu, după 25 august 1944. Datată 17 decembrie 1956- pagina 2

Primesc: Lt. Svichiu Dumitru
 Sursa: "Niculescu Traian"
 Data: 30 octombrie 1958
 Casa: "1 Mai"

Alina P.

NOTA INFORMATIVA

Intorcându-mă acasă de la serviciu, în ziua de 25 octombrie 1958, orele 17, soția mi-a comunicat că a fost pe la varul său, Dr. ROMANO D. și că acesta ne-a invitat să trecem pe la el în aceeași seară.

Cam pe la orele 21 am plecat cu soția mea la Dr. ROMANO, unde am găsit pe profesorul BOTEZATU IOAN, cu soția, iar după puțin timp a venit și fratele soției doctorului ROMANO, pe nume HONDOACĂ MARCEL, cu soția, pe care nu l-am cunoscut până atunci.

Pe la orele 21,30 a mai venit și farmacistul ADACE cu soția, și aceștia rude apropiate cu doctorul ROMANO. Nu s-au discutat probleme cu caracter politic intern sau extern. S-a vorbit banalități, care n-au nici o conținut de semnificație politică.

"Niculescu Traian"

Nușterul ROMANO Păstăruș cunoscut că a făcut politică cușișă și arestat în cadrul ord. 490 Cab.; nușterul BOTEZATU IOAN, a fost membru în Comit. Jud. P.N.T. Borohei, arestat în cadrul aceluiași ordin; Nușterul ADACE este cunoscut că a făcut parte din delegația permanentă P.N.T. și acesta arestat tot în cadrul ordinului 490 Cab.

Copii după nota vor fi conexasă la acțiunea ADACE ALEXANDRU și la cap. 4 privind pe nușterul BOTEZATU IOAN. Agentul a fost dirijat de a căuta să strângă mai mult legăturile cu cei de mai sus, pentru a ne putea înțina asupra faptului dacă aceștia se întâlnesc periodic și dacă discută și chestiuni politice.

C.N.S.A.S.
05 MAR 2012

Lt. Svichiu Dumitru

(43) Notă informativă, de la sursa „Niculescu Traian”, primită de locotenentul Svichiu Dumitru, la data de 30 octombrie 1958, la locația „casa 1 Mai”, referitoare la invitații, la masă, în seara zilei de 25 octombrie 1958, la Dr. Romano. Profesorul Botezatu Ioan cu soția, Dr. Romano cu soția, fratele acesteia (Hondoacă Marcel) cu soția, Adace cu soția (rude apropiate cu Dr. Romano). Nu s-au discutat probleme politice...

Nota informativă de mai sus, (43), pagina anterioară, cuprinde relatarea unei întâlniri de seară de toamnă târzie, a unor ieșeni, care erau rude sau cunoștințe mai vechi și au discutat banalități... Însă este prea puțin spus...

La partea de jos a notei informative (43), locotenentul Svichiu Dumitru face observațiile cuvenite, completări și transmitere de sarcini speciale, pentru acest caz de urmărire în continuare:

- Dr. Romano – a făcut politică cuzistă;*
- Profesorul Botezatu Ioan, a fost membru în Comitetul județian P.N.Ț. Dorohoi, iar*
- Farmacistul Adace Alexandru a făcut parte din Delegația permanentă a P.N.L. Iași...*

Toți au fost arestați și condamnați în cadrul Ordinului 490/Cabinet M.A.I. 1952...

Agentul a fost dirijat pentru a strânge mai mult legăturile cu aceștia pentru a informa securitatea dacă se întâlnesc periodic și dacă discută și chestiuni politice...

În cele mai multe dintre Notele informative din această perioadă se descrie de către sursă, fost coleg sau cunoștință veche a tatălui meu, cum a încercat cu fel de fel de tertipuri să-i afle părerea despre situația din Congo, din Cuba, despre violarea spațiului aerian sovietic de un avion american (nota –45), torpilarea Conferinței la Nivel Înalt sau anularea vizitei lui Eisenhower în Japonia (nota– 44).

Citind textele numeroaselor Note informative nu pot să-mi imaginez cum tata rezista discuțiilor... Mai scăpa câte o expresie sugestivă, precum “apă goală ” sau “dă-i naibii pe toți” înainte de a anunța că se grăbește spre autobuz, încheind discuția...

În această perioadă, 1957 – 1962, ca de altfel și mai înainte și mai apoi, preocupările de bază ale părinților mei erau legate de aprovizionarea cu hrana de zi de zi, îmbrăcăminte și diverse plăți...

Și-mi aduc bine aminte cum am observat odată, în compartimentul din partea de jos a bibliotecii, în care tata își ținea documentele lui importante, o cutie de pantofi de copil, plină cu chitanțe de chirie..., chirie pentru un apartament din “blocul nostru naționalizat”. Bloc ce fusese prevăzut cu încălzire centrală, cu calorifere care n-au mai funcționat. Patru zeci de ani a fost

plătită chirie... Cu greu se putea face față nevoilor curente... Și în aceste condiții, în care discuțiile erau în primul rând cum te descurci, cum poți face rost de hrană mai ieftină și mai bună, te întâlnești cu unii vechi cunoscuți care aduc mereu vorba despre gravele probleme ale unor alte țări, precum Congo, Cuba, India... În privința politicii oficiale a țării nu se putea opune nimeni. Nu numai să nu se opună, ci nici să își dea părerea. Mulți, foarte mulți, au analizat ce șanse sunt să încerci și să reușești să schimbi coordonatele traseului viitorului românilor și României. Au fost eroi, au fost curajoși... Au fost. Au fost căutați, găsiți și anulați..., distruși, discreditați, omorâți... și chiar, mai urât, păcăliți, cumpărați... Trist... tare trist...

Sursa: "matei gh."
Primește Lt. Maghercă P.
Cass: "Rodica"
Data 22 iunie 1960

05 MAR 2012

DIRECȚIA ARHIVA CENTRAI A

30

24

NOTA INFORMATIVA

Sursa va informa că în ziua de 22 iunie 1960 ora 14.20 s-a întâlnit cu numitul ADACE SANDU (ALEXANDRU) responsabilul farmaciei Nicolina, cu care după ce s-a salutat au început să discute. ADACE a întrebat pe sursă ce vint se-a adus pe aici la care sursa a răspuns că a fost pe la cântărlul său Haler care locuiește pe str. Frumoasa întrucât voiam să discut cu el despre niște scule ramase în urma decesului unui timpler.-

Sursa s-a manifestat bucurios pentru faptul că s-a întâlnit cu susnumitul Adace căruia i-a cerut unele relații cu privire la autroza de care suferă sursa, motiv pentru care i-a arătat celui în cauză un buletin radioscopic. În discuție ce a urmat numitul Adace a dat explicații asupra celor solicitate, sursa a mai întrebat dacă are la farmacie unele medicamente necesare pentru boala sa. La întrebarea sursei pusă lui Adace, ce pătește are despre tropilarea conferinței la nivel înalt, la care cel în cauză a răspuns: Omul spune și Dumnezeu dispune, la care a mai adăugat: se vede că tot după cum scrie în cărțile vechi (se referea la gromolnic) că-i este frică să nu se întâmple așa cum s-a proorocit.-

Ajunzând la podul Bahluiului sursa a arătat lui Adace lucrările care se execută în oraș spunând cine a mai văzut că și pe malul Bahluiului va fi bulevard și încă cu asfalt, la această remarcă a sursei Adace a răspuns: Da! și pe str. mea (Gh. Dimitrov) se va refăce lărgindu-se printre care și casa unde locuiesc a fost măsurată și cred că va fi demolată pentru a fi lărgită strada.

În discuția purtată cu sursa Adace a arătat faptul că în cazul demolării casei fost proprietatea familiei va trebui din nou să cumpere casa nouă și solidă.-

Sursa a adresat celui în cauză întrebarea: Ce părere are despre anularea vizitei lui Eisenhower în Japonia? În aceasta într. bare Adace a căutat să motiveze că nu este în curent cu toate evenimentele politice internaționale pentru faptul că nu are timp prea mult și că stie tot ce se publică în Scînteia. După aceasta sursa i-a întrebat ce mai face soția și fetița celui de mai sus.

După această conversație ne-am despărțit în fața mitropoliei. Menționez că acesta discuție a avut loc în timp de mergeam împreună pe jos de la rampa Nicolinei până în strada Ștefan cel Mare.-

"Matei Gheorghe"

Agentul a fost instruit cum va trebui să procedeze în mod concret pe viitor, după câteva zile va merge la farmacia Nicolina pentru a-și cumpăra medicamentele solicitate. Ocazie cu care să mai discute cu Adace. Agentul a primit sarcina ca pe timpul acestei săptămâni să caute să se întâlnească cu D. Georgescu. A fost instruit cum să procedeze concret.-

Copie după notă la acțiunea Adace Alexandru.-

N.B. Pentru noi este secret instructajul făcut în legătură cu D. Georgescu ?

Lt. Nuță Ioan

(44) Notă informativă a sursei Matei Gheorghe către Locotenentul Nuță Ioan, casa Rodica, la data de 22 iunie 1960. Discuție mai lungă decât cea de la pagina anterioară, cu problematică diversă: sănătate, medicamente, construcții noi și bulevard asfaltat pe malul Bahluiului. Discuție despre problemele politice la zi: torpilarea Conferinței la Nivel Înalt și anularea vizitei lui Eisenhower în Japonia, despre care "numitul Adace Alexandru nu cunoaște..., căci el se informează numai din ziarul Scînteia..."

Pentru această perioadă, încep să-l înțeleg pe tata. Cred că în comportamentul său, fără participare la discuții, fără interpretări personale a evenimentelor la care a fost martor (... la Canal) ca și a celor care erau în derulare, se poate observa că nu acorda absolut nici o șansă celor care cunoșteau adevărata față a comunismului și ar fi încercat o schimbare. Cu amărăciune

spun că nu-l pot învinui pe tatăl meu de faptul că nu mi-a spus ce silă are de traiul pe care îl duce în sărăcie și minciună și că m-a lăsat să trăiesc aiurea, cu speranțe cumpărate ieftin...

N O T A I N F O R M A T I V A
=====

Sursa: "GRECU V"
Primit Lt. Maghercă Petru
Casa: Rodica
Data: 25.VII.1960

In ziua de 18 iulie crt pe la ora 20,30 seara sursa l-a întâlnit pe farmacistul ADACE A. ADACE pe strada Ilie Pintilie, aproape de stația autobuzelor. Sursa l-a întrebat, așa de vreme ese de la farmacia Nicolina, numitul a răspuns că nu mai este responsabil și și-a făcut tura lui. Sursa l-a întrebat pe sus numitul ce părere are cu situația din Congo, Cuba și cu avionul american care a violat U.R.S.S. Numitul a răspuns "apă goală". A dat bună seara plecând la autobuz, fiind grăbit.-

19 iulie 1960 Sursa V. Grecu

Agentul a fost dirijat de a merge la farmacia din Nicolina pentru a-l vizita pe ADACE A./sub pretextul de a cumpăra anumite medicamente/. Să caute să se întâlnească cu ADACE când ese de la farmacie să meargă împreună cu el pentru a discuta cât mai mult și probleme mai importante pentru organele noastre. Să caute în discuțiile ce le va avea să adâncească problemele politice actuale, să se arate îngrijorat de situația din Congo, pentru a putea vedea poziția lui ADACE A.

Nota în original la anexa agentului.

Locot. Maghercă Petru

N.B.
Nota în copie la acțiunea ADACE AL.

C.N.S.A.S.
05 MAR 2012

(45) Notă informativă a sursei Grecu Vasile către Locotenentul Maghercă Petru, casa Rodica, la data de 25 iulie 1960. Tata întrebat de agent (...fost coleg sau veche cunoștință) ce părere are de situația din Congo, Cuba și de avionul american care a violat spațiul aerian sovietic, a răspuns "apă goală"... și a plecat repede spre stația de autobuz fiind grăbit... Locotenentul Maghercă, care dirijează agentul, impune sursei să continue discuțiile și să se arate îngrijorat de situația din Congo...25 iulie 1960

NOTA INFORMATIVA

Sursa; GRECU V.

Primit Lt. Maghercă Petru

Data; 25.I.1961

Casa Rodica-

Sursa vă informează că în ziua de 24.oi.1961 pe la ora 9 dimineața s-a întâlnit cu numitul FARMACIST ADACE ALEX. din Iasi piata Sf.Spiridon pe lângă C.F.R. Nicolina. După ce s-au salutat reciproc conform indicațiilor avute a pornit discuții familiare despre rudele sale printre care și de OSVALT RACOVITA din București, spunând că nu mai știe nimic și că de mult timp n-a fost pe la București. În continuare discuția fiind vorba de VINTU. Despre politică numitul ADACE a discutat foarte vag adăugând printre altele "dă-i naibii pe toți și întrucât se grăbea fiind de serviciu la fabrică, a plecat.-

"GRECU"

25.I.1961

N.L.O.

Agentul a mers la ADAM AL. conform instrucțiunilor primite de la organele noastre.

Agentul a primit sarcina în continuare ca ori de câte ori se va întâlni cu ADACE AL. să poarte discuții pentru a cunoaște poziția și concepțiile acestuia despre regimul din R.P.R.

P. Propun ca o copie după notă să fie conexată la A.I.-

Lt. Maghercă Petru.

(46) Notă informativă a sursei Grecu Vasile, primită de Lt. Maghercă Petru, la data de 25 ianuarie 1961, casa Rodica, se referă la abordarea farmacistului Adace Alexandru, după discuții familiare, în legătură cu Osvald Racoviță (care după 1945 fusese numit de la București să conducă organizația PNL Iași) și cu Vintu (?). Sursa "Grecu", încheie nota cu remarcarea că despre politică numitul Adace discută foarte vag adăugând printre altele "dă-i naibii pe toți" ... și întrucât se grăbea... a plecat. În josul paginii sunt instrucțiuni pentru sursă.

Urmărirea în cadrul măsurilor informativ-operative și în cadrul acțiunii informative individuale, deschise în 1957, a continuat în anii 1961 și 1962 întocmindu-se "Plan de măsuri" și „Plan de acțiune” pentru îmbunătățirea acestei activități atât de necesare țării...

MINISTERUL APACERILOR INTERNE
- REGIUNEA IASI -

20 mai 1961

SE APROBA
SEFUL SERVICIULUI
Căpitan,
SELIG MIRCEA

C.N.S.A.S.
05 MAR 2012
DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

PLAN DE MASURI

informativ-operative în acțiunea infor
mative individuale deschisă asupra
numitului ADACE ALEXANDRU .-

La data de 6 aprilie 1957 s-a deschis acțiune
informativă individuală conf. ord. 70/cabinet numitului
ADACE ALEXANDRU născut la 2 iunie 1907 în Tg.Fălciu-Huși
fiul lui IUSTIN și CLEMANTINA, ca studii posedă facultatea de
farmacie, de profesie farmacist la farmacia de stat Nicolina
nr.9 Iași, căsătorit, are un copil, domiciliat în Iași str.
A.D.Xenopol nr.1.-

Cel în cauză a desfășurat o bogată activitate
în P.N.L. atât înainte cât și după 23 august 1944, când la
alegerile din 19 nov.1946 a funcționat ca șef de sector la
Popricani unde a fost și candidat pe listă.-

În urma măsurilor luate anterior pentru înca-
drarea informativă a acestei acțiuni cu ajutorul agenturii
în scopul de a stabili dacă numitul ADACE ALEXANDRU,
desfășoară sau nu activitate dușmănoasă; pînă în prezent au
rezultat următoarele:

La 21 august 1952 a fost arestat de organele
noastre și internat în C.M. pe timp de 60 luni .După elibe-
rare a adoptat o poziție de retragere ,s-a închis într-o
carapace,a întrerupt orice fel de relații cu foștii politici-
eni, nu se ocupa decît de serviciu, Evită orice fel de relații
și chiar cu ocazia întîlnirilor întîmplătoare pleacă repe-
de motivînd că trebuie să meargă la serviciu. Nu poartă discu-
ții privind probleme politice, atunci cînd cineva îi spune
de un asemenea eveniment pleacă imediat.-

(47) "Planul de măsuri" din 20 mai 1961. În ultimele rînduri ale textului este că numitul Adace Alexandru "după eliberare a adoptat o poziție de retragere, s-a închis într-o carapace, a întrerupt orice fel de relații cu politicieni... nu poartă discuții privind problem politice, atunci cînd cineva îi spune de un asemenea eveniment pleacă imediat"

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
REGIUNEA IASI

SE APROBA

20 iulie 1962

C.N.S.A.S.
05 MAR 2012
DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

PLAN DE ACȚIUNE

privind măsurile informativ - operative
ce urmează a se lua în cadrul acțiunii
"ADAM ALECU"

Din urmărirea informativă a nămitului "Adam Alecu" pînă în prezent a rezultat că este un element retras, nu are manifestări dușmănoase și evita să discute probleme politice și să întretină relații cu elemente suspecte.

Acest fapt este confirmat de către agentul "Greco" și "Loghin".-

În continuare pentru a putea lua o hotărîre asupra acțiunii respective este necesar a se stabili următoarele:

1. Prin agenții "Greco" și "Loghin" care vor fi dirijați în cadrul acțiunii respective se va stabili atitudinea prezenta a obiectivului, și enturajul său.-

În acest sens agentul respectiv li se va face instructaj concret asupra atitudinii pe care trebuie să o aibă față de obiectiv, și felul cum trebuie să procedeze în urmărirea informativă a acestuia.-

Termen 30 septembrie 1962

2. Tot prin agentura se va stabili elementele foste liberale din orașul Iasi cu care obiectivul întretine legături.

În special se va stabili cu ce elemente foste conducătoare P.N.L. din orașul Iasi acesta se întâlnește și de ce natură sînt relațiile dintre ei.

Termen 15 oct. 1962

3. Se va lua măsuri de identificare a tuturor elementelor ce apar în materialele informativ ca legături a obiectivului și se va stabili cum sînt cunoscute de către organele noastre.

Termen 30 oct. 1962

(48) "Planul de acțiune" privind măsuri informative - operative ce urmează a se lua în cadrul acțiunii "ADAM ALECU", din 20 iulie 1962 - pagina 1

2-

Se va stabili toate elementele cu care cel în cauză a stat în C.M. cine sînt acestea și dacă întretin relații cu obiectivul .

Se va stabili dacă din rîndul acestora este vreu-n agent care să poată fi dirijat în cadrul acțiunii pentru stabilirea sarcinilor de mai sus.

Tot prin acest agent se va stabili atitudinea pe care a avut-o obiectivul în perioada detenției.

Termen 1 nov. 1962

De executarea prezentului plan de măsuri răspunde Lt. maj. Ceuca Gh.

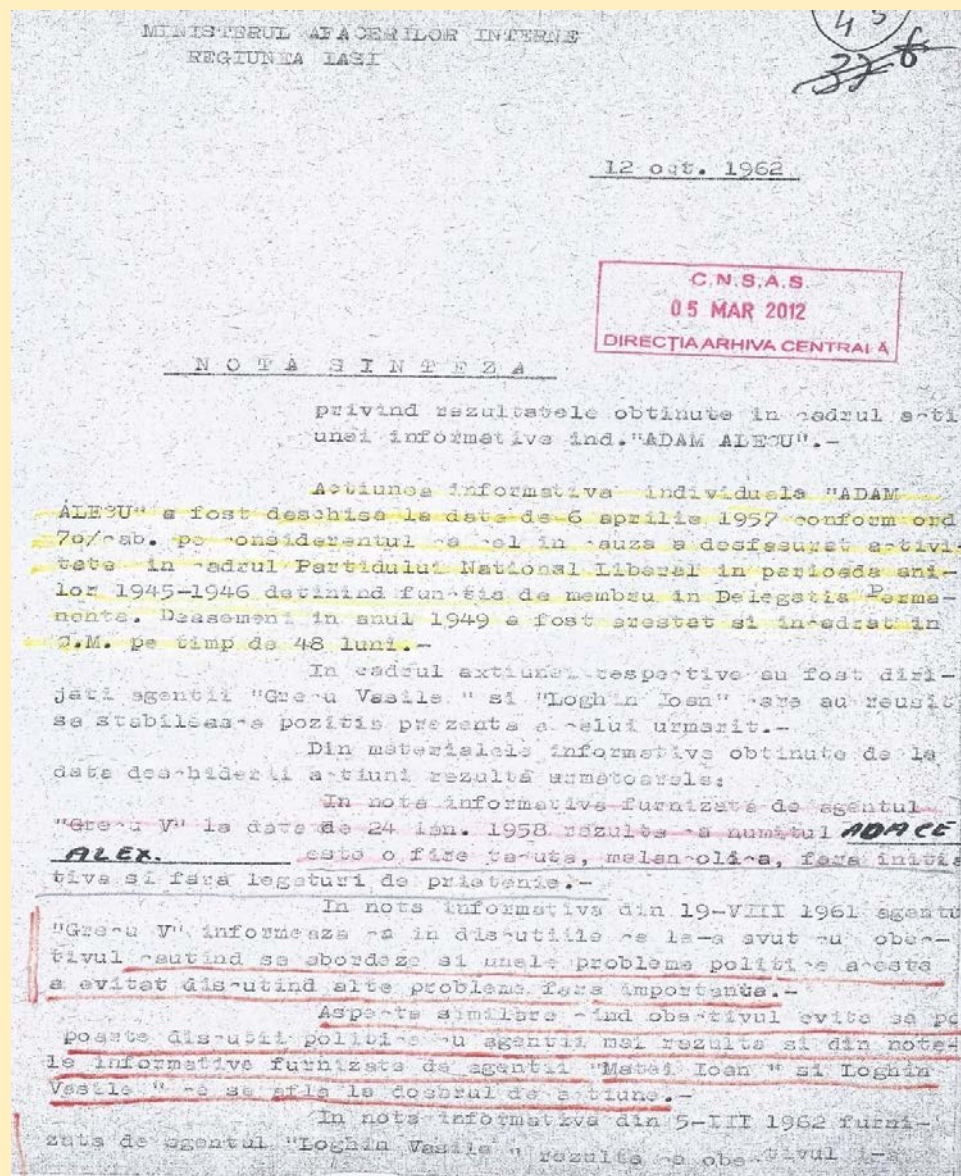
Lt. maj. Ceuca Gh.

(49) "Planul de acțiune" privind măsuri informative- operative ce urmează a se lua în cadrul acțiunii "ADAM ALECU", din 20 iulie 1962- pagina 2

Acțiunea informativ- operativă cu nume de cod "Adam Alecu" a avut sarcina de a stabili următoarele aspecte:

- **atitudinea prezentă a "obiectivului" și anturajul său;**
- **elementele foste liberale din orașul Iași cu care are legături;**
- **identificarea tuturor elementelor ce apar în materialele informative ca legături a obiectivului și cum sunt cunoscute;**
- **legăturile cu elementele cu care a fost în coloniile de muncă, dacă au relații cu obiectivul și dacă se poate găsi dintre aceștia un agent pentru a fi dirijat în această acțiune.**

Urmare a desfășurării acestei acțiuni am găsit la Dosarul tatei un "Raport" și o "Notă sinteză privind rezultatele obținute în cadrul acțiunii ADAM ALECU" cu propunerea de închidere acțiunii și trecerea obiectivului la urmărirea prin Dosar de problemă, "evidență operativă pasivă".

(50) "NOTĂ SINTETIZĂ"
privind rezultatele
obținute în cadrul acțiunii
informative individuale
"ADAM ALECU", la data de
12 octombrie 1962 -
pagina 1

spus:

Sînt multumit de serviciul care i-l am să
 îmi placă să stau cît mai departe de orșă.-

În nota informativă din 15.III.1962 agentul
 "Loghin V" informează că întîlnindu-se cu obiectivul acesta a
 evitat să discute probleme politice analizînd discuția pe
 teme profesionale. Agentul îl caracterizează ca pe un om ne-
 prietenos și ca o fire posesă.-

În nota informativă din 15 aprilie 1962 sg.
 Loghin V" informează că întîlnindu-se cu obiectivul acesta pin-
 tre altele la spus:

"Fata Unitii și tot ce se face a-um va
 crea un aspect frumos al țării și vom fi
 învîtați. Ceia ce se face a-um în țară nu
 s-ar fi putut face în trecut, iar a-um cu ade-
 verat se lucrează la modernizarea țării.-
 Înainte cînd se facea o casă totuși se uitau
 curioși la ea dar a-um a devenit curenta apa-
 riția blocurilor și a diferitelor modificări
 așa că nu avem voie să ne plîngem de anumite
 greutăți de moment.-

Fata de celelalte întîlniri pe care le-a
 avut agentul cu obiectivul, sursele afirmă că de data aceasta
 obiectivul a purtat o discuție mai vișe și mai completă.-

În nota informativă furnizată de agentul
 "Lazar" la data de 1 mai 1962, rezultă că în discuțiile avute
 cu obiectivul acesta la spus:

"Mă sînt destul de multumit și toate ar fi
 bune dacă sîi fi sănătos, sînt multumit de
 copilul meu care este la facultate.-

Privitor la planul de sistematizare a orașu-
 lui obiectivul afirmă: "P. Unirii este foarte
 frumoasă iar dacă sîmțirea va cere mare de-
 cit să-i derîmă și casa lui care nu este
 așa de frumoasă. În continuare a spus: Mai
 bine să nu ai proprietate mare și să ai ba-
 tea de cap cu chirie.- Cu privire la si-
 tuatia internțională a spus: Nu știu nimic
 și nici nu mă pot expune dacă nu este comu-
 nicare oficială.-

Cele semnalate de agentul "Lazar" se confî-
 mă cu informațiile furnizate de agentul "Loghin".-

C.N.S.A.S.
 5. MAR. 2012
 LA ARHIVA CENTRALĂ

(51) "NOTĂ SINTEZA" privind
 rezultatele obținute în cadrul
 acțiunii informative individuale
 "ADAM ALECU", la data de 12
 octombrie 1962 - pagina 2

in nota informativa din 15 aprilie 1962.-

In nota informativa furnizata de agentul "Loghin" la data de 1 mai 1962 rezulta urmatoarele:

Discutind despre felul cum i-si petrece timpul obiectivul a afirmat ~~numai~~ ca nu are nici o placere sa vina in rindul colegilor sai si ca cel mai sanatos lucru este sa stea deoparte, in continuare a spus ca sta tot timpul scasa si apar in oras numai cand are treburi.-

In notele informative din 28 mai a.r., 11 luni a.r. si 19 iulie a.r. rezulta aceiasi aspecte privind pe obiectiv in sensul ca are o atitudine rezervata, nu intretine legaturi cu fostele elemente liberale si nu are manifestari dusmanosase la adresa regimului actual.

De catre agentura cit si de persoanele cu care obiectivul are relatii pe linie profesionala este caracterizat ca un element in-his, fiind o fire tacuta, nu-i place sa-si arate relatii si chiar evita acest fapt.-

Agentii "Loghin Vasile" "Lazar Ioan" si "Grecu" sunt persoane care l-au cunoscut pe obiectiv dinainte de 1944 si au aceiasi parere o are despre el.-iv. Mentionam ca agentii respectiv se bucura de increderea obiectivului, sunt verificati iar materialele furnizate de el asupra obiectivului se verifica.

Intrucit pana in prezent nu (sa) stabilit ca numele ADACE ALEX. se desfasoara activitate dusmanosase impotriva regimului actual si nu are legaturi suspecte propunem ca actiunea respectiva sa fie in-his iar obiectivul sa fie urmasit prin dosarul de problema.-

SEFUL BIRoului II
MAIOR

LT MAJ. Loghin
JELER G.

(52) "NOTĂ SINTEZA" privind rezultatele obținute în cadrul acțiunii informative individuale "ADAM ALECU", la data de 12 octombrie 1962 -pagina 3

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Dir. Reg. M.A.I. Iași

SE APROBĂ
MINISTRU
(Director)

COLONEL
G. ZODIAN

38
34

HOTĂRÎRE

pentru închidere a dosarului individual
(de grup, individual)

nr. 286 privind pe ADACE ALEXANDRU
(grupul se denumește)

și clasarea lui la arhivă.

Dosarul s-a deschis la data 6 april 1957
Acțiunea s-a închis la data

Ce mijloace s-au folosit (informatorii se vor arăta cu numele
și categ.)

Agentii "Gheorghe V", "Lechin Toan" și
"Iazăr V".-

A. — Caracterul materialelor compromițătoare existente în dosar
(pe scurt) Din materialele existente în cadrul acțiunii
informative rezultă că el în cauze a desfășurat activi-
tate în P.M.L. la Iași fiind parte din Delegația
Permanentă a acestui partid.
În anul 1949 a fost înadrat în C.M. pe timp
de 48 luni.-
Activitatea liberală a desfășurat-o în perioada
anilor 1945-1946.-

(53) HOTĂRÂRE pentru
închidere a dosarului
individual nr. 286 privind pe
ADACE ALEXANDRU și
clasarea lui la arhivă

Închiderea dosarului individual nr. 286 privind pe ADACE ALEXANDRU și clasarea lui la arhivă a fost realizată și urmare a „NOTEI” șefului secției “C” din Direcția Regională M.A.I. Iași, maior C. Pintilie, care recunoaște neconfirmarea motivelor care au stat la baza deschiderii Dosarului tatei... nota de la pagina 99 (54). Vigilentă, securitatea nu a lăsat fără urmărire activitatea unui fost liberal. Din cele ce au urmat am constatat că la Secția III de la M.A.I. Iași exista un birou special, biroul III, care se ocupa cu evidența operativă pasivă, bine organizat pe probleme, PNL, PNȚ...

NOTA

Constatând dos. de act. inf. nr. 286
privind pe ADACE ALEX. am constatat că
toate măsurile prevăzute de directivă
cu privire la închiderea dos. de act.
inf. au fost duse la îndeplinire.

Am dos. rezultă următoarele:

La 6.04.1977 s-a deschis dos. de act.
inf. ind. numitului ADACE ALEX. n. la
2-VI-1907 în Fălcuș, p. d. lui Iustin
Chimiciu, farmacist, cu ultimul dem. în
san. st. xenopol n. i. fiind suspect de
activitate P.M.C.

La 24. oct. 1962 dos. a fost închis prin
neconfirmarea mot. care au stat la baza
deschiderii lui.

Urmează ca dos. să fie deschis la
ordonanță în care va rezulta în l. d.
dos. de prob. n. 19 cap. 1-3.

VERIFICAT
SEF SECȚIE C
MAIOR
C. PINTILIE

INTERZIC
LT. PINTILIE
SVANU C.

(54) NOTĂ a șefului secției "C"
din Direcția Regională M.A.I.
Iași, maior C. Pintilie, prin
care se face constatarea că în
dosarul nr. 286, privind pe
Adace Alexandru, toate
măsurile prevăzute de
directivă, cu privire la
închiderea dosarului au fost
duse la îndeplinire (partea
de sus a notei), că "La 24
octombrie 1962 dosarul a
fost închis prin
neconfirmarea motivelor care
au stat la baza deschiderii lui"
(partea de jos, descifrare
dificilă a textului)

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA REGIONALĂ IASI

SERVICIUL III, BIRoul II
27 aprilie 1964.-

SE APROBA

R A P O R T

cu propunere de trecere în evidența opera-
tiva pasivă a numitului ADACE ALEX.

Numitul ADACE ALEXANDRU, este născut la 2 iunie 1907
în Falciu, raionul Birlad, fiul lui Iustin și Clementina, studii facu-
tatea farmaceutică, în prezent farmacist în orașul Iasi, cu domici-
liul în Iasi, str. Xenopol nr.1.-

Susnumitul este luat în evidența problemei F.N.L.,
pentru faptul că între anii 1945-1946 a fost membru în delegația
permanentă F.N.L. din orașul Iasi.-

Din materialele ce le posedăm asupra susnumitului,
rezultă că în prezent nu desfășoară activitate dusmanoasă, nu are
relații suspecte, iar la locul de muncă se preocupă de rezolvarea
conștiințioasă a atribuțiilor ce-i revin.-

Pata de cele raportate, propunem a se aproba ca numi-
tul ADACE ALEXANDRU să fie trecut în evidența operațională pasivă.-

SERV. BIRoul II
Cpt. G. MIHAI

LUCRATOR OPERATIV
Cpt. DRAGUȚE G. G. G. G.

DE ACORD
LOCUITOR SER. III
Cpt. NICA / PETRE.-

C.N.S.A.S.
05 MAR 2012
DIRECȚIA ARHIVĂ CENTRALĂ

(55) "RAPORT" cu propunere de
trecere în evidență operațională
pasivă a numitului Adace
Alexandru, aprobat la data de
27 aprilie 1964

Punerea în aplicare a noilor încadrări a urmăririi tatei s-a realizat încet, informator de serviciu fiind încă un timp același "Loghin", cu același stil de conversație. Era în 1964, anul amnistiei, o palidă speranță de destindere... Nici dispariția lui Gheorghiu Dej și nici apariția neașteptată în primul plan al vieții politice românești a lui Nicolae Ceaușescu nu au reușit să descrețescă frunțile românilor.

Condamnarea de către Ceaușescu a intervenției trupelor Tratatului de la Varșovia (1968) în Cehoslovacia (România nu a participat) părea să anunțe schimbarea mult așteptată. Am așteptat-o mult și degeaba..., căci modelul de "dezvoltare" a României a fost puternic influențat de vizita "tovarășului" Ceaușescu în Coreea de Nord... în 1971.

Informațiile obținute din dosarele de la CNSAS, pentru anii 1966 - 1975, nu au fost suficiente pentru a înțelege urmărirea în cadrul "evidenței operative, în problema P.N.L." a tatei, aprobată la data de 27 aprilie 1964. Structura organizatorică pentru această urmărire, la acest nivel (evidență operativă pasivă?) era alta. Nu au mai aparut "Note" de la informatorul "Loghin Gh." care a avut cea mai lungă activitatea de urmărire și cred că a fost coleg de breaslă cu tata...

"Sursele", denumirea oficială a informatorilor securității, sunt nume noi: "Albu Ioan", "Radu Ion", "Vasiliu Petru".

Primirea notelor informative este realizată fie de un resident (Popa Costel; Sandu) fie de responsabilul acțiunii, căpitanul Drăguț Florea.

NOTA INFORMATIVA
=====

25

Sursa: "LOGHIN"
Primit Gpt. Ciobanu Fl.
Data 19.VI.1964
Casa "FLORENȚA"

Sursa comunică următoarele :

Acum 5 - 6 zile am întâlnit în viața Unirii pe farmacistul ADACE ALEXANDRU cu care am stat de vorbă.-

Aducînd vorba în legătură cu evenimentele politice din ultimul timp, dînsul mi-a spus :

"Evenimentele și poziția adoptată de țara noastră față de C.A.E.R. și felul cum înțelegem să conducem în viitor destinele țării noastre sînt lucruri foarte interesante dar eu personal îmi păstrez o mare rezervă față de tot ce se petrece.

La întrebarea mea că ce îl determină să aibă această rezervă dînsul mi-a răspuns:

"În primul rînd n-am încredere în nimeni și în nimic, deoarece de foarte multe ori mi s-a spus un lucru și faptele le-au dovedit. În al doilea rînd nu cred că rușii vor accepta și vor tolera ceea ce se petrece aici, deoarece puterea lor e de neîmădăuit, iar noi sîntem prea mici pentru a ne putea permite să luăm atitudini de felul acela, ce se discută și se prelucerează peste tot.-

"Cred "- spune dînsul " că cel mai cumințe lucru e să ne vedem " de oile noastre" și să lăsăm pe alții să facă politică.

Cînd eu i-am spus că cele ce se prelucerează reprezintă o cotitură în viața noastră, pe care eu personal o cred posibilă, dînsul mi-a spus :

"Tine minte, noi o să trăim și o să vedem cum evaluează lucrurile și cînd ne-o înfîini, am să te întreb cu cum a rămas cu convingerea ta.-

La un moment dat avînd impresia că e aglomerație, s-a retras și a plecat.-

C.N.S.A.S.
05 MAR 2012
DIRECȚIA ARHIVĂ CENTRALĂ

"GH.LOGHIN"
 N.L.O.
 Nota a fost dată de agent în urma sarcinii primite. Numitul ADACE ALEXANDRU este în evidența probl.P.N.L.
 SARCINI;
 Agentul a primit ca sarcină să ne informeze despre poziția actuală față de regim a numitelor LAURESCU

(56) Notă informativă a sursei Loghin, data 19 iunie 1964, casa Florența, 2 pagini, primită de Căpitan Ciobanu Fl. care transmite și sarcini agentului. Nota redă părerea tatei despre politica noastră din acea vreme...

- 2 -

VASILE, RUSAN SEBASTIAN și TARNAVSCHI TIT.

MASURI;

Nota în copie la ADACE ALEXANDRU la probl.

P.N.L.

NOTA INFORMATIVA

=====

Surse: LOGHIN

Primit Locot. Grămadă

Data 10.III. 1966

Casa MIORITA

Am întâlnit la oficiul farmaceutic regional pe tov. farmacist ADACE ALEXANDRU din Iași. Am stat de vorbă cu dînsul și mi-a spus că a fost avansat farmacist conducător de unitate la farmacia Nr. 7 din Iași strada Socola. În felul acesta a scăpat de farmacia Nr. 9 din sos. Nicolina și de tov. SILVESTROVICI cu care nu se împăca deloc.-

Dînsul a trecut pe locul tov. farmacistă PINZARU care a trecut la serviciul comercial din oficiu. Mi-a spus că crede că această nouă sarcină care i s-a dat provine din fapt că în ultimii 7 - 8 ani a avut o atitudine corectă și disciplinată în muncă acceptînd toate sarcinile care i s-au dat în ceea ce privește deplasările lucrînd cam 5 - 6 luni pe an la Bivolari, Codăești, Răducăneni etc. fără nici o împotrivire.

De altfel pentru acest lucru a fost și premiat din fondul directorial. Este multumit și mi-a spus că fiica sa DOINA sustine examenul de stat la specialitatea geo-chimie.

Încercînd discuții despre evenimentele din întreaga lume mi-a spus că punctul nevralgic îl constituie problema din Vietnam, dar pe care nu o poate înțelege. Altceva n-am vorbit.-

Gh. LOGHIN

N.L.O.

Numitul ADACE A. figurează în evidențele Bir. II

Sarcini;

A fost instruit să mai discute cu cel în cauză căutînd să atingă și unele probleme legate de viața politică internă, schimbările din domeniul sanitar, cum le comentează ei.-

Sarcini noi a primit referitoare la numitii DRAGAN GHEORGHECILIA și CONTAS MAICA de stabilit situația lor prezentă, poziția lor actuală, comentariile ce le poartă.

Nota în copie la tov. Opt. Drăgut

Lt. Grămadă M. C.N.S.A.S.

(57) Notă informativă a sursei Loghin, data 10 martie 1966, casa Miorița, primită de Locotenentul Grămadă M. care transmite și sarcini agentului pentru alți doi urmăriți. Tata transmite faptul că a fost avansat farmacist conducător de unitate, la farmacia Nr. 9 din Iași... și că, în ceea ce privește întreaga lume, punctul nevralgic este Vietnamul, cu situație greu de înțeles...

NOTA INFORMATIVA
=====

Sursa: LOGHIN
Primit Lt.Grămadă
Data 26.IV.1966
Casa MIORITA

C.N.S.A.S.
05 MAR 2012
DIRECȚIA ARHIVA CENTRALĂ

Zilele trecute am întâlnit pe farmecistul ADACE ALEXANDRU cu care am stat puțin de vorbă. Mi-a spus că de 1 Mai a fost numit farmacist șef-gestionar la farmacia Nr. 7 din strada Socola unde are foarte mult de lucru. Mi-a spus că această atenție care i s-a acordat reprezintă o sarcină grea deoarece responsabilitatea unei gestiuni nu este o problemă simplă, mai ales când personalul cu care lucrează nu este pătruns de spiritul datoriei sau de cel al responsabilității.

Mi-a spus că fiica sa termină facultatea urmînd a intra în producție și după toată probabilitățile se va aranja definitiv la București. În această situație mi-a spus că nimic nu-l mai leagă de Iași și în cursul acestei veri sau spre toamnă va face demersurile necesare spre a se transfera, fie în București, fie în apropiere de București și aceasta pînă la ieșirea la pensie, care urmează peste 2 ani.

Mi-a spus că familia sa este aproape în totalitate la București și dînsul consideră că nu mai are rost a rămîne la Iași singur cu soția.

De altfel spune dînsul după cum tov. IFTODE MARIA pleacă la Brașov, alții, în alte regiuni tot așa și eu vreau să plec din acest oraș.

După asta ne-am despărțit. - Întîlnirea a avut loc în fața of. farmaceutic, de față nu au mai fost alte persoane.

GH. LOGHIN"

N, L.O.

Numele ADACE ALEXANDRU figurează în evidențele noastre la problema P.N.L. evid. pasivă.

Sarcini: Agentul a fost instruit ca în discuțiile ce le va mai purta cu cel în cauză să caute, să stabilească unele relații mai apropiate, natura acestora. Va stabili ce comentează acesta față de legătura cu 1 Mai, unele măsuri luate pe plan intern de conducerea de partid și de stat.

Sarcini pe care au fost trasate privitoare la LAURESCU VASILE și BECEANU D. să caute să stabilească unele comentarii

(58) Notă informativă a sursei Loghin, data 26 aprilie 1966, casa Miorița, primită de Locotenentul Grămadă M. care transmite și sarcini agentului pentru alți doi urmăriți (ultima parte din pagina 1 și pagina 2). Tata transmite faptul că a fost avansat farmacist conducător de unitate, la farmacia Nr. 9 din Iași... și este foarte ocupat...

ce le face acesta, relații mai apropiate, natura lor. -

Nota în copie la tov. Cpt. Drăgut

Locot. Grămadă

Sursa: „Rădu J.”
 Primită: Cpt. Drăguț Florea
 Data: 07.08.1969
 Casa: „Nicoleta”

Notă informativă,

Sursa informează că în ziua de 4 August 1969.
 A-a întâlnit pe st. Palat (cu fide Palatul Cultural) pe
 la ora 10 dim., cu numitul farmacist Adace Alexandru.
 Am unchi Horușan d-a refuzat de vizita președintel.
 - lui I.A.R. în România s-a găsit în fața.
 Numitul a dat oarecărui și a spus că Tot. Ceaușescu
 este foarte inteligent și de date foarte bune și a dovedit
 foarte bun diplomat. Resistor nu le convine
 a fosti vizita, după cum se vede.

După asta dimuș, s-a despartit de sursă
 și a plecat -

7 August 1969

J. Rădu

N.L.
 Adace Alexandra fost membr. P.M.L. unică
 prin baza de lucru.

Sarcini baste

so pante, so discute naș pe long
 problema evenimentelor pentru a vedea felul
 cum comentează evenimentele... de asemenea
 preocupate pe ce le are înafara programului.
 so nău de igniciliotă -
 so discute cu Roman Gh. și Rădu
 și a stabilit poziția prezenta -
 Lădușă, Notă va fi anexată la mat.
 lui Adace Alex. J. Rădu

(59) Notă informativă a sursei
 Radu Ion, data 7 august 1969,
 casa Nicoleta, primită de
 căpitan Drăguț Florea.
 Numitul Adace Alexandru are
 aprecieri măgulitoare la
 tovarășul Ceaușescu, care a
 primit vizita președintelui SUA
 în România (sic)..., cu toate că
 rușilor nu le convine. -pagina
 1

Hace Alexandra m. Puc. unușor
 prin boza de lucru
 Sarcini de comportament

I-a spus informativului că pontu-
 matul utor nu interesează organele
 uoora. Tot dato rezultă că ar exista
 o pereche a celui în care se foto de el
 sau că era pe vremea de a fi
 lui familiei.

I-a indicat și a spus
 gaută și mai discute cu el fiind are
 ocazie pe fapte de familie politice.
 De asemenea și discute și cu
 Dorosnică Dumitru Condurache Gh.
 și Fântânaru Ioan și a stabili poziția
 lor prezentă.

Măsură
 Măsură la mat. lui Hace Hec.

Mr. Shuf
 Gh

(60) Observații pe Notă
 informativă a sursei Radu
 Ion, din 7 august 1969, cu
 sarcini de comportament și
 să discute cu Condurache
 Gh. și Fântânaru Ioan
 pentru a stabili poziția
 acestora...-pagina 2

Sursa: Rada D.
 Primită: din Drăguț Florea
 data: 20.01.1970
 Casa: Nicoleta

Notă informativă.

Sursa informându-mă în ziua de 9-Ianuar 1970
 s-a întâlnit la pedu. Ros, cu unchiul Jurea și
 Adace Alexandru, și după ce mi-am salutări, după
 a fost întrebat referitor la unele chestii actuale găsite.
 mi-a dat un răspuns, grăbindu-se să plece! -

Cum va desfașurat discuțiile
 sursele la întrebări ca de "unde" sau "când" sau
 răspundând că este la farmacia din Arad
 Pentru altele sursele la întrebări ca mai
 târziu, la care a răspuns, că nu are cum
 să răspundă din cauza activității, fiind foarte
 ocupat. -

Sursa prezintă în discuția jurnalelor
 prohibitive externe, iar Adace, nu s-a aplecat
 la discuția, și mi-a răspuns nimic din
 sau nu, grăbindu-se să plece. -
 Adace mai menționează, că este fel de
 fel de lucru, și în alte ocazii. -

(61) Notă informativă a sursei
 Radu Ion, data 20 ianuarie
 1970, casa Nicoleta, primită
 de maior Drăguț Florea. Tata,
 Adace Alexandru, caută să nu
 răspundă întrebărilor
 sursei... trebuind să plece,
 fiind foarte ocupat...-pagina
 1

C.N.S.A.S.
 05 MAR 2012
 DIRECTIA ARHIVA GENERALA

Ca mică odată, l-am văzut pe Adace mic
 jucându-se în curtea din fața
 casei. Era sărăcuțică dar se mică în băiețușu
 și se mică dincolo de el.

20 Ianuarie 1970 J. V. Radu

ML
 • Adace Alex. fost membru PNL. urmează
 prin bază. sarcini trasate.

se poate să discute mai pe larg problemele
 cu Adace pentru a vedea care este poziția
 pe viitor.
 se vor putea discuta cu Roșu Vasile și
 Vasilescu Gheorghe.

Liaduzi
 Nota la Adace Alex.

Tov. M. Drăguț
 Cum se discută mai
 pe larg problemele cu
 Adace dacă acesta evită
 acest lucru? Dirijați un
 informator care are
 posibilități de informare
 pe lângă obiectiv.

C.N.S.A.S.
 05 MAR 2012

(62) Observații la Nota
 informativă a sursei
 Radu Ion, din data 20
 ianuarie 1970. La sarcini
 trasate: "să caute să
 discute mai pe larg
 problemele cu Adace
 pentru a vedea care îi
 este poziția pe viitor. De
 asemeni să discute cu
 Roșu Vasile și Vasilescu
 Gheorghe" În dreapta
 jos, reproșul maiorului
 Drăguț, de la un șef:
 "Cum să discute mai pe
 larg problemele cu
 Adace dacă acesta evită
 acest lucru? Dirijați un
 informator care are
 posibilități de informare
 pe lângă obiectiv".-
 pagina 2

Surse: LOGHIN GH
 Dr. Drăguț Florea
 Data: 16.05.1978
 Casa: Alexandri
 Nr. 8649/89

Iasi 16 Mai 1978
 75

Nota informativă

C.N.S.A.S.
 05 MAR 2012
 DIRECTIA ARHIVA CENTRALA A

Pe la sfârșitul lunii Aprilie a.c.
 mi-au întâlnit cu farmacistul Adace Alex
 care mergea pe jos, ope oas, nearănt
 tramvai.

He s'a părut foarte îmbătrânit și putm
 confuz. A avut un moment de ezitare
 neștiind cine sunt. Mi-a spus apoi că
 au m'a recunoscut fiindcă am slăbit f.
 mult.

mi-a spus că nu prea vede bine și
 medicii i-au propus operație, dar el
 ezită -

mi-a spus că pareori iese în oas,
 desarece desarece n'are siguranță la
 mers. Dorește să se ducă în vizită la
 copii, la București, dar așteaptă să se
 mai încălzească vremea și să treacă
 sărbătorile -

Și petrece mai tot timpul în casă,
 unde are destule sefănt -

Altfel nu mi-a spus Gh. Loghin

(63) Nota informativă a
 sursei "LOGHIN GH", din 16
 mai 1978,

Primitor, maior
 Drăguț Florea, casa
 "Alexandri", Iași

Şefii Secţiei a III-a de la M.A.I. Iaşi, biroul III, care se ocupau cu evidenţa operativă pasivă, organizată pentru problemele celor care au fost membri ai partidelor istorice (PNL, PNȚ...), nu au fost mulțumiți de Notele informative ale noilor surse cu sarcină de urmărire a tatei, așa cum am văzut pe multe din Notele găsite în arhiva central C.N.S.A.S București, un exemplu fiind cel redat în reproducerea (62), pagina 2 a Notei informative din 20 ianuarie 1970, la pagina 108. Readucerea sursei (informatorului) Loghin pentru urmărirea tatei a fost realizată pe la sfârșitul anului 1974 sau începutul anului 1975.

Până la decesul tatei, la 10 aprilie 1984, urmărirea a fost continuă, realizată de "Loghin". Sunt redată multe date despre venirile tatei la București, mai ales comentarii despre copii și cutremurul din 1977, când eram toată familia în apartamentul nostru din cartierul Titan. De la Iași relatările din aceste Note informative se referă greutățile de zi cu zi, starea de sănătate cu dureri de picioare, vedere slabă..., banalitățile triste ale bătrâneții unui om cu viața chinuită: războiul, canalul, urmărire continuă de către securitate, până la morte.

Anunțul morții sale a fost transmis prin Notă informativă la data de 11 aprilie 1984, foarte probabil de către vechiul coleg sau cunoștință, care s-a bucurat de o viață mai ușoară, sub numele de arhivă "LOGHIN GHEORGHE".

Postfață

E târziu..., ultima dâră ce-o las pe pământ...

Spun că e târziu, referindu-mă la ceea ce este scris în cărțulia asta, dovadă a neînțelegerii mele pentru viața tatălui meu...

Nespus de mult mulțumesc familiei mele, soțului care a lucrat la finalizarea ce eu n-am putut-o face, emoțiile și boala blocându-mă.

Mulțumesc și celor ce se apleacă cu bunăvoință peste această încercare de a readuce la lumină unele aspecte din vremuri tulburi care au lăsat urme adânci în cugetul românilor.

Și, la partea de jos, de la ultima filă..., îmi strig cu putere, dragostea pentru părinții mei, Iulia și Alexandru ADACE, cerându-le iertare pentru greșelile mele. Doina